

РЕШЕНИЕ

№ 2363

гр. Варна, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Христова
като разглежда докладваното от Моника Жекова Гражданско дело №
20223110115369 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Ищецът М. М., роден на *** г. в гр. К. - Р. Г., немски гражданин, със служебен номер от НАП Варна ***, с поС.ен адрес ***, Г., чрез **адвокат С. Г.**, със съдебен адрес: *** е **предявил искова молба във ВРС против ответното дружество „С. К. Т.“ ЕАД „ЕИК *****, със седалище и адрес на управление : ****, представлявано от К. Д. Б..

В сезиращата съда искова молба ищецът, чрез адв. Ст. Г. от САК е навел следните правно релевантни твърдения:

На 17.11.2020 г. „С. К. Т.“ ЕАД (тогава „С. К. Т.“ ЕООД) сключило с М. М. трудов договор № 62, с който последният бил назначен на длъжност „Търговски директор“.

Трудовият договор, заедно с допълнителните споразумения към него, бил прекратен съгласно чл. 2.1.1. от Допълнително споразумение № 14/19.02.2021г. с предизвестие от страна на служителя от 23.03.2022г.

М. М. твърди, че с лични усилия и контакти съдействал за сключване на договори за продажба на софтуер с „****“ на обща стойност 119.000 (сто и деветнадесет хиляди) евро и с „****“ на обща стойност 54.000 (петдесет и четири хиляди)евро.

Съобразно трудовия му договор работодателят му дължал допълнително възнаграждение от 5% от цената на договорите, което не било изплатено.

По време на действие на трудовия договор на М. М. , твърди ищецът, били продадени всички акции от капитала на „С. К. Т.“ ЕАД на приобретателя ***.

Съобразно трудовия договор на ищеца , работодателят му дължал допълнително

възнаграждение от 1,5% от продажната цена, което не било изплатено.

М. М. твърди, че изпълнил задълженията си по трудовия договор надлежно до последния му работен ден - 22.06.2022 г. Въпреки отправените от М. М. множество покани към „С. К. Т.“ ЕАД за уреждане на взаимоотношенията, произтичащи от трудовия договор, към датата на сезиране на съда, ответникът не изпълнил надлежно задълженията си по него.

В депозираната уточнителна молба ищецът е конкретизирал, че в периода на трудово правоотношение с ответника - 17.11.2020 - 23.06.2022 г. размерът на месечното трудово възнаграждение, определен съобразно договора и допълнителното споразумение е бил както следва: за периода от 17.11.2020 до 17.02.2021 година: основно възнаграждение - 8035 лева; брутно - 8035,00 лева; нетно - 6859.44 лева; за периода от 17.02.2021 до 31.10.2021 година: основно възнаграждение - 9120 лева; брутно - 9120,00 лева; нетно - 7835,94 лева; за периода от 01.11.2021 до 31.03.2022 година: основно възнаграждение - 9120 лева; брутно - 9174,72 лева; нетно - 7885,19 лева; за периода от 01.04.2022 до 23.06.2022 година: основно възнаграждение - 9120 лева; брутно - 9174,72 лева; нетно - 7835,58 лева; Размера на последното получено трудово възнаграждение - възнаграждение за м.02.2022 година, сочи ищецът че е бил : брутно - 8083,21 лева и нетно - 6859.44 лева. Размера на последното трудово възнаграждение за месеца предхождащ прекратяването на ТПО - възнаграждение за м.05.2022 година (неполучено), уточнява ищецът, че е бил : основно възнаграждение - 9120 лева; брутно - 9174,72 лева. и нетно - 7835,58 лева. На четвърто място в уточняваща си молба ищецът сочи, че претенциите за неплатени трудови възнаграждения : претенциите в петитума на исковата молба са посочени като основно трудово възнаграждение, съгласно чл.5.1 от трудовия договор; уточнено е че се претендира сбора от неплатени трудови възнаграждения в нетен размер, като е направена и конкретизация на всяко отделно месечно неплатено трудово възнаграждение.

Уточнен е и размера на претендираните неплатени възнаграждения по месеци, както следва: възнаграждение за м. февруари 2021г.: основно възнаграждение - 434 лева, брутно - 434,00 лева; нетно - 390,60 лева; възнаграждение за м. март 2021г.: основно възнаграждение - 1085 лева; брутно - 1085,00 лева; нетно - 976,50 лева; възнаграждение за м. април 2021г.: основно възнаграждение - 1085 лева; брутно - 1085,00 лева; нетно - 976,50 лева; възнаграждение за м. май 2021г.: основно възнаграждение - 1085 лева, брутно - 1085,00 лева; нетно - 976,50 лева; възнаграждение за м. юни 2021г.: основно възнаграждение - 1085 лева, брутно - 1085,00 лева; нетно - 976,50 лева; възнаграждение за м. юли 2021г. : основно възнаграждение - 1085 лева, брутно - 1085,00 лева; нетно - 976,50 лева; възнаграждение за м. август 2021г.: основно възнаграждение - 1085 лева, брутно - 1085,00 лева; нетно - 976,50 лева; възнаграждение за м. септември 2021г.: основно възнаграждение - 1085 лева, брутно - 1085,00 лева; нетно - 976,50 лева; възнаграждение за м. октомври 2021г.: основно възнаграждение - 1085 лева, брутно - 1085,00 лева; нетно - 976,50 лева; възнаграждение за м. ноември 2021г. : основно възнаграждение - 1085 лева, брутно - 1091,51 лева; нетно - 982,36 лева; възнаграждение за м. декември 2021г. : - основно възнаграждение - 1085 лева, брутно - 1091,51 лева; нетно - 982,36 лева; възнаграждение за м. януари 2022г.: основно

възнаграждение -1085 лева, брутно -1091,51 лева; нетно-982,36 лева; възнаграждение за м. февруари 2022г.: основно възнаграждение -1085 лева, брутно-1091.51лева; нетно - 982,36 лева;възнаграждение за м. март 2022г.: основно възнаграждение - 9120 лева, брутно -9174,72 лева;нетно - 7835,58 лева; възнаграждение за м. април 2022г.: основно възнаграждение - 9120 лева, брутно -9174,72 лева; нетно-7835,58 лева;възнаграждение за м. май 2022г. : основно възнаграждение - 9120 лева, брутно -9174,72 лева;нетно - 7835,58 лева;възнаграждение за м. юни 2022г. :основно възнаграждение - 6632,73 лева, брутно - 6672.52лева, нетно - 5583,60 лева **ОБЩ размер на неполучени НЕТНИ възнаграждения за целия период (сбор от сумите) 41 271.99 лева.**

На пето място ищецът е уточнил и размера на дължимите парични вземания както следва : по исковете по чл.224 КТЗа 2021 година -11 дни - 5 311,68 лева; За 2022 година - 9 дни - 4 345,92 лева;В т. 6 от уточняващата молба ищецът е посочил размера на дължимите парични вземания по **исковете по т.4** от исковата молба - съгласно ГФО EBIDTA за 2021 г. - 417 хиляди лева, дължимо НЕТНО възнаграждение 2,5 % - **10 425 лева** - нетно възнаграждение.7.На седмо място в уточнителната си молба ищецът сочи, че размера на дължимите възнаграждения по точка 6 от исковата молба, като прави следното пояснение:

Поради липса на информация за продажната цена на акциите, при договорено допълнително възнаграждение от 1,50% от продажната цена на акциите, ищецът **претендира допълнително възнаграждение в размер на 1,50% при известна цена за продажба на акциите в номинал 1 200 000 лева** - размер на претендирано допълнително възнаграждение **18 000 лв.**

В уточнителната си молба ищецът посочва датите на падежите за всяка от претенциите в петитума, както следва:

По т. 1 от петитума: Падеж на дължимо възнаграждение за м. март 2022 г. -**25.04.2022 г.** ; за м. април 2022 г. - **25.05.2022 г.**, за м. май 2022 г. - **25.06.2022 г.**, за м. юни 2022 - **25.07.2022г.** ;

По т.2 от петитума:Падеж на дължимо възнаграждениепо б."а" - 22.06.2022г.; по б."б" - 22.06.2022г.;По т.3 от петитума:Уточнен е падежа на всяко от задълженията за месеците от м. 02.2021 г. до м. 02.2022 г. вкл. - **25-то число**, съответно и са хронологично изброени падежните дати от 25.03.2021 г. до 25.03.2022 г.**По т.4 от петитума: падежът** е посочен като **30.09.2022 год.****По т.5 от петитума,** падежите са уточнени както следва:**Падеж по б.а. - 25.07.2022 год.;Падеж по б.б. - 25.07.2022 год.;****По т.6 от петитума:**е въведено уточнението - **08.06.2022 година.**В т. 9 от исковата си молба ищецът е посочил, че желае плащането на паричните вземания да бъде извършено по банков път, като е посочил и **банкова сметка** с пълни реквизити, която б.см. съдът не изписва в настоящото определение.В т.10 от уточняващата молба ищецът е заявил, че работодателят е задържал трудовата му книжка, считано от постъпване на работа.

На последно място в уточняващата си молба ищецът е приложил справка за изчисление на горепосочените суми.

С оглед горните твърдения и ищецът е отправил първоначално заявените в исковата молба петитуми, вписани на стр.1 - 2 от исковата молба , уточнени на 19.12.2022 г., със следните искания по см. на чл.127, ал. 1 т. 5 ГПК:

•Да бъде осъден ответника да **ЗАПЛАТИ** на ищеца неизплатените нетни трудови възнаграждения за периода от месец февруари 2021г.до м. юни 2022г. вкл. СУМАТА от общо **41271,99 лв.** представляваща сбора от неплатените трудови възнаграждения в **нетен** размер : за м. февруари 2021г. 390,60 лева; за м. март 2021г. 976,50 лева; за м. април 2021г. 976,50 лева; за м. май 2021г. 976,50 лева; за м. юни 2021г. 976,50 лева; за м. юли 2021г.;976,50 лева; за м. август 2021г.: 976,50 лева;за м. септември 2021г. 976,50 лева; за м. октомври 2021г. 976,50 лева;за м. ноември 2021г. 982,36 лева; за м. декември 2021г. 982,36 лева; за м. януари 2022г.982,36 лева; за м. февруари 2022г. 982,36 лева; за м. март 2022г. ;7835,58 лева; за м. април 2022г.7835,58 лева; за м. май 2022г. 7835,58 лева; за м. юни 2022г. 5583,60 лева.;

да бъде осъден ответника да **ЗАПЛАТИ** на ищеца М. М. дължимото му **допълнително възнаграждение** в размер на **5%** от стойността на сключените договори с негово участие за продажба на софтуер (еднократни лицензионни такси и услуги) с клиенти, които не са свързани със С. К. Т. ЕООД съгласно чл. 5.2. от Трудовия договор, както следва:

а).по договор с „*** " на обща стойност 119.000 (сто и деветнадесет хиляди) евро - възнаграждение в размер на **5.950** (пет хиляди деветстотин и петдесет) **евро**;

б).по договор с „***" на обща стойност 54.000 (петдесет и четири хиляди)евро- възнаграждение в размер на **2.700** (две хиляди и седемстотин) **евро**;

•да бъде осъден ответника да **ЗАПЛАТИ** на ищеца М. М. **разликата** между **уговореното и действително изплатеното му трудово възнаграждение** съгласно **чл. 5.1. от Трудовия договор** в размер на **1085** (хиляда и осемдесет и пет) **лева** на месец за месеците от март 2021г. до февруари 2022г.включително;

•да бъде осъден ответника да **ЗАПЛАТИ** на ищеца М. М. дължимото му **допълнително нетно възнаграждение** в размер на **2.5%** от нетната печалба на работодателя (EBIDTA) за 2021 година, реализирана на годишна база, съгласно приетия от общото събрание годишен финансов отчет и баланс на дружеството на работодателя, съобразно чл.1.2. от Допълнително споразумение № 14/19.02.2021г. към Трудовия договор №62/17.11.2020г. - в размер на **СУМАТА от общо 10 425 лева** -нетно възнаграждение .

•да бъде осъден ответника да **ЗАПЛАТИ** на ищеца М. М. дължимото обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск, съгласно **чл.224 от КТ**:

а)за 2021 година - за 11 дни СУМАТА от **5 311,68 лева**;

б)за 2022 година - за 9 дни СУМАТА от **4 345,92 лева**.

•да бъде осъден ответника да **ЗАПЛАТИ** на ищеца М. М. дължимото му **допълнително възнаграждение** в размер на **1.50%** от продажната цена на акциите на „С. К. Т.“ ЕАД, прехвърлени на приобретателя „****“ ЛТД, дружество вписано в регистъра за

дружествата на *** и *** под номер ***, със седалище ***, **съгласно чл.1.3. от Допълнително споразумение № 14/19.02.2021г. към Трудовия договор №62/17.11.2020г.** - в размер на СУМАТА от общо **18 000 лв.**

и да бъде осъден ответника да заплати на ищеца М. М. **законна лихва за забава** върху всяка от сумите по т.1 до т.6 от петитума, считано от датата на **изискуемост** до датата на окончателното плащане:**т.1** върху възнаграждението за м. март 2022 г. - считано от 25.04.2022 г.; върху възнаграждението за м. април 2022 г. считано от 25.05.2022 г., върху възнаграждението за м. май 2022г. - считано от 25.06.2022 г., върху възнаграждението за м. юни 2022 -считано от 25.07.2022г.**т.2:** падеж на дължимо възнаграждение по б."а" - 22.06.2022г.; падеж на дължимо възнаграждение по б."б" - 22.06.2022г.;**т.3** падеж на всяко от задълженията за месеците от м. 02.2021 г. до м. 02.2022 г. вкл. -25 - то число на месеца, следващ този за който се дължи, като са изброени падежните дати от 25.03.2021 г. до 25.03.2022 г.**т.4** падеж 30.09.2022 годинат.**5.**Падеж по б."а". - 25.07.2022 година;Падеж по б."б". - 25.07.2022 година; т.6 - 08.06.2022 година.

Ищецът е отправил и искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца и сторените по делото от ищеца съдебно -деловодни разноски.

В подкрепа на изложеното в исковата молба и във връзка с исканията, с които е сезиран съда, ищецът е направил доказателствени искания:

В СРОКА по чл.131 ГПК ответното дружество, представлявано от надлежно упълномощен процесуален представител - **адвокат Н. С.** от АК Варна е депозирало отговор на исковата молба.

Ответникът оспорва изцяло предявените искове от М. М., род. на *** г. в гр. К., Федерална република Г. с правно основание чл. 128, т. 2 КТ за заплащане на основно и допълнително трудови възнаграждения и чл. 224, ал.1 от КТ за заплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 20 раб. дни, съответно за 2021 г. за 11 раб. дни и за 2022 г. - 9 раб. дни, ведно със законната лихва от датата на изискуемостта на всяка претендирана сума до датата на окончателното плащане.

Спирайки се на наведените твърдения в исковата молба и искания,при отчитане на факта, че законната лихва се претендира без посочен размер, ответникът намира исковете за **допустими, но неоснователни** по следните съображения:

Действително с ищеца М. М., род. на *** г. в гр. К., Федерална република Г., не отрича ответника, че **бил сключен трудов договор № 62/17.11.20202 г. за длъжността „Търговски директор“** в „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: ***.

Впоследствие **било сключено допълнително споразумение № 14 от 19.02.2021 г.**, с което **били изменени видовете допълнителни трудови възнаграждения и срока на предизвестие.**

Трудовото правоотношение не оспорва ответника, че било прекратено.

Твърди се от ответника, че ТПО било прекратено едностранно от ищеца М. М. на 22.06.2022 г. на основание чл. 326, ал. 1 от КТ, с изтичането на тримесечно писмено

предизвестие.

Според уговореното в чл. 3.1 от трудовия договор, сочи ответника, **мястото на работа било в гр. Варна, Република България, като с оглед естеството на трудовите задължения, ищецът се бил задължил да изпълнява трудовите си задължения в офиса на работодателя, разположен в *** или на друго място, определено от работодателя. През процесния период от м. 02.2021 г. до 28.02.2022 г., ищецът не бил изпълнявал трудовите си задължения в офиса на работодателя - в ***, според уговореното в трудовия договор, поради което за дните, през които не се явявал на работа, не му било изплащано трудово възнаграждение.**

От началото на м.03.2022 г. до прекратяване на трудовото правоотношение на 22.06.2022 г., твърди ответника, че ищецът изобщо не бил посещавал офиса на дружество нито един ден и не изпълнявал трудовите си задължения, поради което на основание чл. 267, ал. 2 от КТ - поради престой по вина на работника, той нямал право на трудово възнаграждение.

На второ място твърди ответника, че **претенцията за заплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2021 г. и 2022 г. се явявала неоснователна**, тъй като от представените по делото доказателства се установявало, че след подадени заявления, **на ищеца бил разрешен и той ползвал изцяло полагащите му се за 2020г., платени годишни отпуски, преди прекратяване на трудовото правоотношение и респ. нямал правно основание за заплащане на обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск в претендираните размери.**

На трето място, **счита ответника за неоснователна претенцията за заплащане на допълнително нетно трудово възнаграждение в размер на 10425.00лв., представляващо 2.5% от нетната печалба на дружеството за 2021 г., на основание чл. 2.1 от допълнително споразумение № 14/19.02.2021 г. към трудов договор № 62/17.11.2020 г. Доколкото ищецът нямал пряк принос за реализираната печалба през 2021 г. не му се дължало допълнително възнаграждение в размер на 2.5% от нетната печалба на дружеството.**

На четвърто място, **ответника счита за неоснователен иска за заплащане на допълнително трудово възнаграждение в размер на 18 000.00лв., представляващо 1.5% от цената на продадените акции на „С. К. Т.“ ЕАД, тъй като това допълнително възнаграждение, уговорено в чл. 1.3 от допълнителното споразумение към трудовия договор се дължало само в случай, че акциите бъдат продадени през периода на действие на трудовия договор на ищеца.**

С договор за прехвърляне на акции от 26.05.2022 г., сключен между „**“, търговско дружество регистрирано в *** и дружество „****“ LTD, регистрирано в *** и ****, твърди ответника, че били прехвърлени 1 200 000 броя акции с номинал от 1.00 лв. от капитала на „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК ****, като страните изрично заявили, че приобретателят „****“ LTD не дължи плащане, съгласно чл. 3 от договора. След като по сключения договор за прехвърляне на акции не се дължала цената, ответника намира, че липсвало правно основание да се квалифицира като договор за продажба на акции и за**

тази продажба да се дължи допълнително трудово възнаграждение на ищеца в претендирания размер от 18 000.00лв.

На пето място, **ответника счита за неоснователна претенцията за заплащане на допълнително трудово възнаграждение в размер на 5% от стойността на сключените договори с участие на ищеца за продажба на софтуер в размер на 5950 евро по договор с „****“ и 2700 евро по договор с дружество „****“, тъй като тази уговорка в трудовия договор била отменена с последваща уговорка в чл. 1.1 от допълнително споразумение № 14/19.02.2021 г. и след отмяната не пораждало задължение за работодателя да заплати претендираното възнаграждение.**

Действително на 31.12.2020 г., не отрича ответника, че било сключено Споразумение за предоставяне на услуги за обработка и предоставяне на софтуер като услуга между „**“ ЛТД, дружество регистрирано и осъществяващо дейност съгласно законодателството на ***, регистрирано под номер на дружество: ***, Б. Н., сръбска гражданка, родена на *** г. и „С. К. Т.“ ЕАД. По посочения договор била издадена Фактура № 2021/00017, по която не били получавани плащания и не бил предоставян софтуер, в следствие на което, по взаимно съгласие на страните, обективизирано в Споразумението за прекратяване от 15.03.2021 г., считано от 15.03.2021 г. договорът между „****“ ЛТД и „С. К. Т.“ ЕАД бил прекратен, без да е получавано плащане.**

По отношение на договора, сключен с дружество „**“, ответникът сочи в отговора на искова молба, че плащането по този договор било извършено след сключването на допълнителното споразумение към трудовия договор, с което се уговаряли други допълнителни възнаграждения, поради което счита, че не се дължи посоченото допълнително трудово възнаграждение, уговорено в чл. 5.2 от трудовия договор.**

На последно място счита ответника, че с оглед липсата на конкретизация на заявените претенции за **заплащане на обезщетение** за забава по **чл. 86 от ЗЗД** за всяка от главниците по претендираните суми, тези претенции следва да бъдат отхвърлени, без да се разглеждат по същество, доколкото не били своевременно конкретизирани по основание, размер и период на забава.

С оглед на изложеното, ответникът счита за неоснователни и недоказани предявените искове от М. М., род. на *** г. в гр. К., Федерална република Г. с правно основание чл. 128, т. 2 за заплащане на основно и допълнително трудови възнаграждения и за заплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 20 раб. дни по чл. 224, ал. 1 от КТ, съответно за 2021 г. за 11 раб. дни и за 2022 г. - 9 раб. дни, ведно със законната лихва от датата на изискуемостта на всяка претендирана сума до датата на окончателното плащане на основание чл. 86 от ЗЗД за неоснователни и недоказани и и моли съда да постанови решение, с което да ги отхвърли изцяло и като бъдат присъдени на ответника сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

В подкрепа на изложеното в отговора ответникът е направил доказателствени

искания.

Предявените искиви претенции , съдът с проекта за доклад, обявен за окончателен е квалифицирал както следва :

Предявените от ищеца искиви претенции против ответното дружество са заявени в условията на обективно кумулативно съединяване, квалифицирани от съда с правно основание **чл. 128, т.2 КТ** /касателно претенциите за неплатени трудови възнаграждения / **и чл. 224 , ал.1 КТ** /касателно претендираните обезщетения за неплатен годишен отпуск/.

С проекта за доклад , съдът е дал възможност и указания на ищеца по реда на чл.101 , ал.1 ГПК да уточни предявена **неуточнена претенция за заплащане на законна лихва с правно** основание **чл. 86, ал.1 ЗЗД**, след което е допълнен и доклада по делото в следния смисъл :

Претенцията на ищеца за мораторни лихви е уточнена в молба, приложена на л. 82-83 по делото, представена в откритото съдебно заседание, проведено на 21.04.2023 г., както следва:

Желае се да бъде осъден ответника да **ЗАПЛАТИ** на ищеца М. М. **лихва за забавено изпълнение**, считано от датите на **падежа** до датата на завеждане на исковата молба - **21.11.2022 г.**, както следва:

1).**462,16 лв.** (четиристотин шестдесет и два лева и шестнадесет стотинки) - лихва върху трудовото възнаграждение за м. март 2022 г., за периода от 25.04.2022 г. до 21.11.2022г.;

2).**396,45 лв.** (триста деветдесет и шест лева и четиридесет и пет стотинки) - лихва върху трудовото възнаграждение за м. април 2022 г., за периода от 25.05.2022 г. до 21.11.2022 г.;

3).**328,55 лв.** (триста двадесет и осем лева и петдесет и пет стотинки) - лихва върху трудовото възнаграждение за м. май 2022 г., за периода от 25.06.2022 г. до 21.11.2022 г.;

4).**173,61 лв.** (сто седемдесет и три лева и шестдесет и една стотинки) - лихва върху трудовото възнаграждение за м. юни 2022 г., за периода от 25.07.2022 г. до 21.11.2022г.;

5).**65,85 лв.** (шестдесет и пет лева и осемдесет и пет стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. февруари 2021 г., за периода от 25.03.2021 г. до 21.11.2022 г.;

6).**156,15 лв.** (сто петдесет и шест лева и петнадесет стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. март 2021 г., за периода от 25.04.2021 г. до 21.11.2022 г.;

7).**148,11 лв.** (сто четиридесет и осем лева и единадесет стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. април 2021 г., за периода от 25.05.2021 г. до 21.11.2022 г.;

8).**139,62 лв.** (сто тридесет и девет лева и шестдесет и две стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. май 2021 г., за периода от 25.06.2021 г. до 21.11.2022 г.;

9).**131,56 лв.** (сто тридесет и един лева и петдесет и шест стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. юни 2021 г., за периода от 25.07.2021 г. до 21.11.2022 г.;

10).**123,15 лв.** (сто двадесет и три лева и петнадесет стотинки) - лихва върху

неизплатен остатък за м. юли 2021 г., за периода от 25.08.2021 г. до 21.11.2022 г.;

11).**114,68 лв.** (сто и четиринадесет лева и шестдесет и осем стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. август 2021 г., за периода от 25.09.2021 г. до 21.11.2022 г.;

12).**106,54 лв.** (сто и шест лева и петдесет и четири стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. септември 2021 г., за периода от 25.10.2021 г. до 21.11.2022 г.;

13).**98,20 лв.** (деветдесет и осем лева и двадесет стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. октомври 2021 г., за периода от 25.11.2021 г. до 21.11.2022 г.;

14).**90,01 лв.** (деветдесет лева и една стотинка) - лихва върху неизплатен остатък за м. ноември 2021 г., за периода от 25.12.2021 г. до 21.11.2022 г.;

15).**82,13 лв.** (осемдесет и два лева и тринадесет стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. декември 2021 г., за периода от 25.01.2022 г. до 21.11.2022 г.;

16).**73,67 лв.** (седемдесет и три лева и шестдесет и седем стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. януари 2022 г., за периода от 25.02.2022 г. до 21.11.2022 г.;

17).**66,03 лв.** (шестдесет и шест лева и три стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. февруари 2022 г., за периода от 25.03.2022 г. до 21.11.2022 г.;

18).**494,58 лв.** (четиристотин деветдесет и четири лева и петдесет и осем стотинки) - лихва върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 2 от петитума на исковата молба, б. а, за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.;

19).**224,43 лв.** (двеста двадесет и четири лева и четиридесет и три стотинки) - лихва върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 2 от петитума на исковата молба, б. б, за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.;

20).**153,48 лв.** (сто петдесет и три лева и четиридесет и осем стотинки) - лихва върху неизплатено допълнително нетно възнаграждение в размер на 2,5% от нетната печалба (EBIDTA), за периода от 30.09.2022 г. до 21.11.2022 г.;

21).**410,44 лв.** (четиристотин и десет лева и четиридесет и четири стотинки) - лихва върху неизплатено обезщетение за неползван платен отпуск от 20 дни, за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.;

22).**835,00 лв.** (осемстотин тридесет и пет лева) - лихва върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 6 от петитума на исковата молба, за периода от 08.06.2022 г. до 21.11.2022 г.

Посочените по-горе ОСИ са поддържани от ищеца и оспорени от ответника .

В проведеното по делото първо, редовно открито съдебно заседание ответникът оспорва претенцията за мораторни лихви, а в становище по отговор на искова молба обективизирано в писмен вид с рег.№ 31460/27.04.2023 г. ищецът от своя страна оспорва отговора, като твърди, че не е вярно твърдението на ответника, че ищецът не е полагал труд или че е полагал по-малко труд, както и, че не е вярно твърдението, че от началото на м.март 2022 г. изобщо не е изпълнявал трудовите си задължения, по наведените съображения в букви от „а“ до „е“, заради което представя и моли съдът да приеме като доказателства по

делото описаните в букви от „а" до „д" на стр 2-ра от становище-отговор: електронни писма - 3 бр., самолетни билети, билет за скоростен влак, електронно писмо. Ищецът е оспорил приложените форми за явяване на работа за м. март, април, май и юни 2022 г. като неверни като съдържание, като моли същите да не се ценят от съда като доказателства за изпълнение на трудовите задължения. Сочи, че изхождат от ответника и установяват обстоятелства в интерес на ответника. На второ място, ищецът е оспорил като невярно, че в предприятието на ответника е имало престой, още повече, че на основание чл. 267, ал. 2 от КТ, за да има престой, същото следва да бъде удостоверено по определен ред със Заповед на работодателя и да се предприемат конкретни мерки, предвидени в КТ, за което ответникът не представял доказателства. Трето: ищецът оспорва като невярно твърдението, че ищецът е ползвал платения годишен отпуск. Видно било от самите заповеди, че същите следвало да бъдат връчени на ищеца. Твърди се, че Заповедите не са довеждани до знанието на ищеца, не са му връчвани и не е ползвал платен годишен отпуск. С оглед горното, ищецът оспорва връчването на Заповед № 72/17.06.2021 г., Заповед № 136/05.11.2021 г., Заповед № 276/30.05.2022 г., като невръчени на ищеца. Оспорва, на четвърто място, твърдението, че ищецът не е имал принос към реализираната печалба на дружеството, като в букви от „а" до „с" конкретизира това оспорване. На пето място, ищецът оспорва твърдението, че не му се дължи допълнително възнаграждение в размер на 1,5 % от цената на продадените акции на „С. К. Т." ЕАД, като в буква „а" се сочи, че видно от приложения договор за прехвърляне на акции от 26.05.2022 г. за купувач и продавач се е подписало едно и също лице - К. Б., което означавало, според ищеца, че сделката е между свързани лица и като такава, била манипулирана, с оглед избягване на всякакви финансови ефекти, вкл. изплащане на допълнително възнаграждение на ищеца. Ето защо, ищецът оспорва договора за прехвърляне на акции от 26.05.2022 г. в частта относно липсата на насрещно плащане. Сочи, че сделката е между търговци, а безвъзмездните сделки не представлявали търговски сделки по смисъл на ТЗ. В тази част моли съдът да приеме, че цената на прехвърляне на акциите за нуждите на настоящото дело е по номинал. В т. 6 ищецът оспорва твърденията, че до датата на подписване на Допълнително споразумение № 14 от 19.02.2021 г. на ищеца не се дължат допълнително възнаграждение от 5 % за сключените договори, като аргументира това си оспорване с твърденията, изложени в б. „а" и б. „б".

В проведеното по делото открито съдебно заседание от 02.06.2023г. ищецът, чрез надлежно упълномощения процесуален представител адв.С. Г. от САК поддържа исквете си и желае съда да ги уважи ведно с присъждане на сторените по делото съдебно -деловодни разноски. В рамките на предоставения от съда срок, на 15.06.2023 г. адв. Ст. Г. е депозирал във ВРС ,по ел.път , писмени бележки, в които в синтезиран вид, по същество и от правна страна и от логическа и житейска гледна точка е изложил доводите си за основателност и доказаност на всички предявени искиви претенции.

В същото съдебно заседание, ответното дружество представлявано от надлежно упълномощен процесуален представител адвокат Н. С. от АК Варна, моли съда да отхвърли предявените искиве на основанията, подробно изложени в отговора на искова

молба. Според адв.С. както от писмените , така и от гласните доказателства ,последните събрани в о.с.з. на 2.6.2023 г. , безспорно се установявало, че в по - голямата от времетраенето на трудовото правоотношение на ищеца и в частност след 1.1.2022 г. ищецът не бил посещавал офиса и работното си място във Варна и не изпълнявал трудовите си задължения, поради което и на това основание не му се дължало възнаграждение . Този факт ответникът - работодател намира за безспорно установен по делото и след като не се твърдяло изпълнение - каквото и да е, на трудовите възнаграждения по друг, освен уговорения начин в трудовия договор, то и исковете ведно с акцесорните искания се явявали неоснователни поради което ответникът моли съдът да отхвърли исковете с присъждане в негова полза на сторите съдебно деловодни разноски.

СЪДЪТ, след преценка на събраните по делото доказателства с оглед разпоредбите на чл. 235 и чл.236 от ГПК, приема за установено следното от ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА:

По силата на Трудов договор, с номер **62** и дата **17.11.2020 г.** страните по делото- ищецът М.М. и ответното дружество „С. К. Т.“ ЕАД са встъпили в трудови правоотношения. Завереното за вярност с оригинала копие на трудов договор 62, приобщено на листи 4 - 6 , двустранно подписано от ищеца и представител на ответното дружество отразява факта, че трудовия договор е бил сключен в писмена форма, изписан на български и английски език, при условията на чл. 62 и сл. КТ във вр. с чл. 67, ал.1 КТ.

По силата на трудовия договор ищецът М. М. е приел да изпълнява при ответното дружество „ С. К. Т.“, ЕООД ЕИК *** , със седалище и адрес на управление : *** , представлявано от М. Б. длъжността „ **търговски директор** „ с код по НКИД 6203 , код по НКПД 1221 - 7001 .

В **чл.3.1** от трудовия договор страните са договори **мястото** на което ищецът ще престира труд, като изрично е посочено, че поради естеството на трудовите задължения, служителят изпълнява същите в **офиса** на работодателя, разположен в *****, офис сграда ***** гр.Варна , България, **или на други места, които могат да бъдат определени от работодателя по негово изискване и инструкция.**

В **чл. 4.1.** от трудовия договор е посочено, че се сключва за **неопределен срок**, с първоначален **срок на изпитване в полза на работодателя** , считано от датата на постъпване на работа, а след изтичане на изпитателния срок , освен ако не е прекратен по време на същия , договорът остава в сила като окончателно сключен съгласно чл. 71, ал.2 от КТ.

В следващия раздел **пети** и раздел **шести** страните са договорили съответно трудово възнаграждение на служителя и работно време.

В клаузата на **чл. 5.1.** е разписано , че служителят получава **основно месечно възнаграждение от 8 035.00лв., а след края на третия месец, основното възнаграждение се увеличава на 9120.00 лв.** Изречение последно на чл. 5.1 гласи : „Работодателят заплаща на служителя **допълнителни месечни възнаграждения, ако и когато са дължими** , в

минималните размери , определени съгласно приложимото право“ .

В **чл. 5.2.** от цитирания договор е посочено, че работодателят заплаща на служителя **допълнително възнаграждение** в размер на **5 %** / пет процента / от стойността на сключените договори с негово участие за продажба на софтуер / еднократни лицензионни такси и услуги / с клиенти , които не са свързани със „С. К. Т. „ ЕООД . Изрично е записано , че **допълнително възнаграждение не се начислява при договори за продажба на хардуер** , средствата ще се начисляват към заплатата за месеца, в който е получено плащането от клиента, а възнаграждението по посочените точки се внася по банкова сметка , посочена от служителя. В **чл. 5.3.** от раздел пети е изписано, че възнаграждението по предходните разпоредби 5.1. и чл.5.2. се изплаща не по-късно от **25 -то число на месеца**, следващ месеца, за който е дължимо.

В **чл. 6.1.** от трудовия договор страните по трудовото правоотношение са приели **работното време** на служителя да бъде с нормална продължителност от **40 работни часа седмично**, с изрично потвърдено от служителя **съгласие** работодателят да променя едностранно разпределение на **работното време** на служителя по свое усмотрение , при единствено договорено условие за да произведе действие промяната на се съобщи на служителя .

В относимия към спора раздел **Девети** от трудовия договор страните са приели, че **договорът може да бъде прекратен : 9.1.1. - по време на изпитателния срок - без предизвестие от работодателя , на основание чл. 71, ал.1 КТ и 9.1.2. - с писмено предизвестие от всяка от страните , на основанията,предвидени в КТ , със срок на предизвестиято 1 месец .** Страните са се съгласили , че предизвестие за прекратяване не може да бъде заявено през период на форсмажорни обстоятелства и през месеца, следващ неговото официално прекратяване. Изрично е записано, че страните са се съгласили и потвърдили, че работодателят може по своя преценка и в съответствие с приложимото право да прекрати трудовото правоотношение със служителя **преди** изтичане на срока за предизвестие и следва да обезщети служителя за целия или за част от срока на предизвестиято.

Сключеният на 17 ноември 2020 г. трудов договор между ищеца и ответното дружество, видно от приобщеното по делото на л. 9 - ти писмено доказателство е бил изменен .С **допълнително споразумение № 14/19 февруари 2021 г.** към Трудов договор № 62/17.11.2020 г., сключено в писмена форма , двустранно подписано от служител и работодател, трудовия договор № 62 е изменен както следва :

Считано от **19.02.2021 год.**, по силата на т.1.1. от допълнителното споразумение работодателят **отменя допълнителното възнаграждение в размер на 5 %** от стойността на сключените договори с негово участие за продажба на софтуер / еднократни лицензионни такси и услуги / с клиенти, които не са свързани със „С. К. Т. „ ЕАД , а съгл. **т.1.2.** работодателят ще **дължи** на служителя **допълнително нетно възнаграждение от 2,50 % от нетната печалба** на работодателя / EBIDTA/ реализирана годишна база , съгласно приетия от Общото събрание годишен финансов отчет и баланс на дружеството на работодателя . В

следващата т. 1.3 е договорено, че **в случай на продажба на дялове** от дружеството на работодателя **през периода на действие на трудовия договор** , работодателят ще дължи на служителя **възнаграждение в размер на 1,50 % от продажната цена** .

На второ място в т.2 в допълнителното споразумение е разписано, че **договорът може да бъде прекратен : т.2.1 - с писмено предизвестие на всяка от страните на основанията, предвидени в Кодекса на труда , със срок на предизвестие за прекратяване три месеца**. Страните са се съгласили , че предизвестие за прекратяване не може да бъде заявено през период на форсмажорни обстоятелства и през месеца, следващ неговото официално прекратяване. **Останалите елементи от съдържанието на трудовия договор са останали непроменени.**

При така изложеното по -горе, настоящият съдебен състав приема за установено и доказано твърдението на ищеца, че считано от дата **17.11.2020 г.** е встъпил в трудови правоотношения с ответното дружество , като е приел да изпълнява длъжността **„търговски директор** „с изменение на трудовото правоотношение съгласно допълнително споразумение от **19.02.2021 год.**

По време на действието на трудовия договор, от приобщената на л. 118 - ти в заверено за вярност с оригинала ел.кореспонденция между ищеца и ответното дружество / превод от английски на български / се установява , че на 4 април 2022 г. в 12:03 ч. ищецът М. е изпратил ел.писмо до работодателя, с което благодари за потвърждението, моли да бъде потвърдено изчисление на неизползван отпуск - за 2021 г. - 11 дни, за 2022 - 9 дни, общо 20 дни, като сочи че следователно последния му работен ден ще бъде петък, 27 май 2022 г., последния превод на заплата /за м. юни / ще бъде на 25 юли 2022 г.

От завереното за вярност с оригинала копие на ел.писмо от **4 април 2023 г.** от 10:35 ч. от работодателя към ищеца е видно, че **работодаателят е получил предизвестие** на ищеца за напускане от **23 март 2022 г.** и че същото било прието . Съгласно трудовия договор **срокът на предизвестие** изтичал на **22 юни 2022 г.**, който щял да бъде последния работен ден на М.М..

Представен от ответника и приложен по делото на л. **124** - ти е в заверено за вярност с оригинала копие на **Констативен протокол за установяване на дисциплинарно нарушение № 15/ 27 май 2022 г.** Констативния протокол е оспорен по съдържание от ответника , но от данните вписани в КП е видно, че същият е съставен от затова, че служителят М.М. е следвало да се яви на работа в периода **1.3.2022 г. до 26.05.2022 г.**, но същият не се е явил, като това обстоятелство е удостоверено с подписи на С. М. С.ова - специалист „Управление на „Човешки ресурси „ и К. Б. - Изпълнителен директор с дата 27 май 2022 г.

По делото ищецът, а и ответникът , не твърдят да е налице спор относно прекратяването на трудовото правоотношение, който да е предмет на иск с правно осн. чл.344 КТ.

Независимо от липсата на ангажирани от страните по спора доказателства за прекратяване на трудовото правоотношение съдът приема , че след като ищецът и ответникът независимо един от друг твърдят, че на 22.06.2023 г. трудовото правоотношение на ищеца е прекратено на основание чл. 326, ал.1 КТ с предизвестие на работника ,то и основаниято и датата на прекратяване на ТПО са безспорни -по реда на чл.326, ал.1 КТ, след изтичане на 3 месечния срок считано от 23.03.2022 г. - датата на предизвестieto на работника - ищец .

Спорните по делото между страните въпроси се свеждат до това дали ответникът - работодател дължи на ищеца исковите суми претендирани като незаплатени трудови възнаграждения, обезщетения за неползван платен годишен отпуск ведно със законните лихви за забавено изпълнение .

С оглед пълното изясняване на фактическата страна по спора по делото е допуснато провеждането на **основна и допълнителна съдебно счетоводна експертиза**, възложена на вещото лице М. И. .

От констативно - съобразителната част на ССЧЕ/стр.5 от основното заключение / е видно, че в.л.И. е установило, че с **предизвестие от 23 март 2022 г.** М. М. е уведомил работодателя за оставката си от длъжността „ Главен търговски директор „, е че в съответствие с периода на предизвестие , последният му работен ден е **22 юни 2022г.** , а оставащото му право на отпуск за 2021 г. и частично за 2022 г. ще ползва в края на периода за предизвестieto.

Със Заповед № ***/20.06.2022 г., констатира в.л. И., че на основание чл. 326, ал.1 КТ , считано от 22.06.2022 г. , работодателят е прекратил ТПО , като е било вписано в заповедта , че на ищеца не се дължи по чл. 224, ал.1 КТ обезщетение.**

Първия спорен по делото въпрос между страните е дали на ищеца е изплатено дължимото се трудово възнаграждение за положен от него труд.

Въз основа на **Справка Изх.№ 1 791 # 1/07.04.2023 г., ТД на НАП - Варна** за актуалното съС.ие на всички трудови договори на М. М. СЛ.№*** с работодатели „С. К. Т.“ ЕООД, ЕИК:*** и „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК:*** и **Справка-данни за осигуряване по ЕГН на лицето за периода 17.11.2020г. до 23.06.2022г.** и предоставените от ответника **фишове**, експертизата е **изчислила** и съставила таблична справка / **Таблица 1**/, в която са отразени: **размерът на дължимото ОМЗ в лв., съгласно чл.5.1. от Трудов договор от 17.11.2020г. /колона 3/, дължимите допълнителни месечни възнаграждения /колони 8, 10 и 11/, дължимото брутно трудово възнаграждение /колона 12/, направените удържки /колона 21/ и дължимото нетно възнаграждение /колона 22/, по месеци за периода от м. ноември 2020г. до м.юни 2022г., включително.** Въз основа на обобщените данни в приложената **Таблица 1** и предоставената от счетоводството на ответника **Справка за начислените и изплатени суми на М. М.,** експертизата е съставила таблична справка - **Таблица 2** за размера на нетното възнаграждение в лв., съгласно **фишовете**, предоставени от ответника /**колона 5**/ и платено нетно възнаграждение в лв., съответстващо на начисленото във **фишовете /колона 6/,** размера на нетното възнаграждение, изчислено съгласно **т.5.1** от Трудовия договор / **колона**

9 / и остатъка от неизплатеното нетно възнаграждение, изчислено съгласно т.5.1 от Трудовия договор / колона 10/ по месеци за периода от м.март 2022г. до м.юни 2022г., включително . *Общия сбор* на дължимите и неизплатени от ответника **суми по трудово възнаграждение на М. М. за месеците **март, април, май и юни 2022г. , включително,** съгласно **чл.5.1. от Трудовия договор**, в.л.М.И. пресмята на база сбора на колона 10 от Таблица 2 / стр. 6 от основното заключение / в размер на **28764,62лв.****

На второ място ССЧЕ отговоря на въпроса дължи ли се на ищеца допълнително възнаграждение в размер на 5% от стойността на сключените договори с участието на ищеца за продажба на софтуер (еднократни лицензионни такси и услуги) с клиенти, които не са свързани със „С. К. Т.“ ЕООД, съгласно чл.5.2. от Трудовия договор, както следва:

а) по договор с „***“ на обща стойност 119000(сто и деветнадесет хиляди) евро - възнаграждение в размер на **5950** (пет хиляди деветстотин и петдесет) евро. При извършената проверка, експертизата е констатирила, че на **31.12.2020г.** между С. К. Т. ЕАД и *** LTD, компания със седалище в *** с адрес на управление ** ***, ***, *** ***, и Б. Н., родена на ***г., е сключен Договор за предоставяне софтуер като услуга, персонализиране на софтуера, конфигуриране на интерфейс, управление на проекти, консултации по плащанията.Съгласно Анекс 3 към договора , с който са договорени структурата на фактурирането и дължимите плащания за работата по проекта, е била издадена **фактура #2021/000017/04.01.2021г. на стойност 100000,00 евро.** На **15.03.2021г.** между С. К. Т. ЕАД и и *** ***, LTD и Б. Н., било подписано СПОРАЗУМЕНИЕ за прекратяване, с което двете страни се съгласяват, че Споразумение за предоставяне на услуги за обработка и предоставяне на софтуер като услуга от 31.12.2020г., **ще бъде прекратено** от датата на това Споразумение без по-нататъшна сила или ефект.**На 15.03.2021г.,** от „С. К. Т.“ ЕАД, издадено **Кредитно известие # CN-000011** към ф-ра #2021/000017/04.01.2021г. за 100000,00 евро.;

б) по договор с „**“, на обща стойност 54000(петдесет и четири хиляди) евро -
възнаграждение в размер на 2700(две хиляди седемстотин) евро.**

При извършената проверка в счетоводството на ответника, експертизата е констатирила:

На 16.02.2021г, между „С. К. Т.“ ЕООД и „****“ ЕООД бил сключен Договор за осигуряване на софтуерна технология, персонализиране на софтуер, конфигуриране на интерфейс, управление на проекти; срок на договора-24месеца; цена на договора-54000 евро без ДДС , плюс месечни такси и допълнителни услуги; условия за плащане:100% при подписване на Договорът и включително всичко лицензи такси;всички месечни такси ще бъдат фактуриран в края на всеки месец и трябва да **бъда платени в срок от 5 работни дни** от получаването на фактурата;всичко други такси ще бъдат фактурирани в на край на съответния месец и трябва да **бъда платени в срок от 5 работни дни** от получаването на фактурата.На 18.02.2021г. от „С. К. Т.“ ЕООД на „*****“ ЕООД е била издадена фактура №0100000121 за сумата от 105614,82 лв. без ДДС= 54000 евро , по която **постъпили плащания от страна на клиента на 08.03.2021 г. и 09.03.2021 г.**

Съгласно т.5.2. от Трудов договор от 17.11.2020г. , цитира в.л. в ССчЕ , че „РАБОТОДАТЕЛЯТ заплаща на СЛУЖИТЕЛЯ допълнителни месечни възнаграждения в размер на **5%** (пет процента) от стойността на сключените договори с негово участие за **продажба на софтуер** (еднократни лицензионни такси и услуги) с клиенти, които не са свързани със „С. К. Т. „ЕООД. Допълнително възнаграждение не се начислява при договори за продажба на хардуер. **Средствата ще се начисляват към заплатата за месеца, в който е получено плащането от клиента.** Съгласно т.1.1. от Допълнително споразумение № 14/19.02.2021г., констатира и вещото лице М.И. , че РАБОТОДАТЕЛЯТ отменя допълнителното възнаграждение в размер на **5%** от стойността на сключените договори с негово участие за **продажба на софтуер** (еднократни лицензионни такси и услуги) с клиенти, които не са свързани със „*****“ ЕООД.

Експертизата е установила още, че датите, на които са постъпили плащанията от клиента „*****“ ЕООД, са след датата на подписване на допълнителното споразумение, с което съгласно т.1.1. е отменено допълнителното възнаграждение в размер на **5%** от стойността на сключените договори. Съгласно т.1.2. от Допълнително споразумение №14/19.02.2021г., цитира вещото лице, че РАБОТОДАТЕЛЯТ ще дължи на СЛУЖИТЕЛЯ допълнително нетно възнаграждение от **2,50** (две цяло и пет процента) от нетната печалба на РАБОТОДАТЕЛЯ (EBITDA), реализирана на годишна база, съгласно приетия от Общото събрание годишен финансов отчет и баланс на дружеството на РАБОТОДАТЕЛЯ.

При тези данни , вещото лице сочи в констативно съобразителната си част , на страница 8 от основната ССчЕ и вписаното в Таблица 3 , че разликата между уговореното и действително изплатеното трудово възнаграждение на ищеца М.М. , съгласно чл.5.1. от Трудовия договор, за месеците от февруари 2021г. до февруари 2022г., включително възлиза на сбора от остатък за плащане вписан в колона последна на Таблица 3 , а именно общо 12 123,42 лв.

Видно от страница 8 от основното заключение по ССчЕ, в.л. М.И. , при проверка в счетоводството / на ответника / е установено, че общия сбор на изплатените на ищеца М. М. суми , съгласно представена от ответника *Справка за начислените и изплатени суми на М. М. за периода от м. ноември 2020г. до м.юни 2022г.*, е в размер на 114136,48лв. *Общия сбор на изплатените суми, по фишове в съответния месец за същия период, е в размер на 111070,53лв. /Таблица 4, колона 6/.* Експертът - счетоводител изрично е посочил в ССчЕ , че не може да даде заключение, към какви задължения на ответника е относима платената на М. М. разлика от 3065,95лв. /114136,48 лв. минус 111070,53 лв. /.

*На следващо място, по поставените задачи под точка 4 , ССчЕ дава заключение , че дължимото се нетно възнаграждение / в полза на ищеца / в размер на **2,5%** от нетната печалба (EBITDA) з а 2021г., съобразно чл.1.2. от Допълнително споразумение №14/19.02.2021г. към Трудов договор №62/17.11.2020г., възлиза на **10425 лева.***

Заключението на в.л. И. под т.4 от ССчЕ е обосновано с позоваване на ГФО на

дружеството - работодател и ответник по делото , EBIDTA за 2021 г. 417 000 лв. ,респ. дължимо нетно възнаграждение в размер на 2, 5 % от нетната печалба EBIDTA за 2021г., съгласно чл. 1.2. от Допълнителното споразумение № 14 / 19.02.2021 г. към Трудов договор № 62/17.11.2020 г. , в.л. пресмята и заключава , че възлиза на общо **10 425 лева .**

В точка 5 от основното заключение на в.л. М.И. се съдържат данни за това какъв би бил размера на дължимо се от ищеца обезщетение за неползван платен годишен отпуск, независимо от оспорването сторено от ответника - работодателя за недължимостта на обезщетение по чл.224 КТ.

Позовавайки се на т. т. 7.1. от Трудов договор №62/17.11.2020г., в.л. М.И. сочи, че размерът на платения годишен отпуск на СЛУЖИТЕЛЯ е 20 работни дни.

Експертизата е изчислила, че за периода от 17.11.2020г. до 22.06.2022г., на М. М., се полагат 31 дни платен годишен отпуск, за 2020г.- 2 дни ,за 2021г.- 20 дни, за 2022г.- 9 дни.

Вещото лице изрично е записано в ССЧЕ , че платен годишен отпуск се ползва с писмено разрешение на работодателя, като цитира и молбите за ползване на платен отпуск и номерата на заповедите с които работодателят - ответник е разрешил на ищеца ползването на платен годишен отпуск . От страница 10 - та от основното заключение на в.л. М.И., хронологично се изяснява, че на база предоставените от страна на „ С. К. Т." ЕАД Молба за отпуск и съответно, издадената Заповед , относно разрешение за ползване на отпуск на М. М., че ищецът е **ползвал платен годишен отпуск както следва :**

Въз основа на постъпила Молба за отпуск от 17.06.2021г. за ползване на 1 работен ден отпуск , считано от 18.06.2021г. до 18.06.202 г., със Заповед ZO0000000072/17.06.2021г., на М. М. било разрешено ползването на 1 ден основен платен годишен отпуск, считано от 18.06.2021г. до 18.06.2021г., вкл., в т.ч. платен годишен отпуск за 2020г. -1 работен ден.

Въз основа на постъпила Молба за отпуск от 26.10.2021г. за ползване на 1 работен ден отпуск , считано от 8.11.2021 г. до 19.11.2021г., със Заповед ZO00000000136/05.11.2021г., на М. М. било разрешено ползването на 10 дни основен платен годишен отпуск, считано от 8.11.2021г. до 19.11.2021г., вкл., в т.ч. платен годишен отпуск за 2020г. -1 работен ден, за 2021г.-9 дни.

Въз основа на постъпила Молба за отпуск от 17.06.2021 г. за ползване на 1 работен ден отпуск , считано от 27.05.2022г. до 22.06.2022г., със Заповед ZO00000000276/30.05.2022г., на М. М. било разрешено ползването на 19 дни основен платен годишен отпуск, считано от 27.05.2022г. до 22.06.2022г., вкл., в т.ч. платен годишен отпуск за 2021г. - 11 работни дни, за 2022г.- 8 работни дни.

Въз основа на предоставените от ответника **фишове** за начислени трудови възнаграждения, **ползвания** от ищеца за периода от 17.11.2020г. до 22.06.2022г. платен годишен отпуск, заключава в.л. М.И., че е в размер на **29 дни**, от полагаемите се **31 дни**.

Дължимото **обезщетение** за неизползуван платен годишен отпуск, съгласно чл.224 от КТ- **2 дни**, изчислено върху начисленото **среднодневно брутно трудово възнаграждение** за

последния календарен месец, предхождащ месеца на прекратяването на трудовото правоотношение, през който работникът или служителят е **отработил най-малко 10 работни дни** (м. май 2022г.), към деня на прекратяване на трудовото правоотношение - **22.06.2022г., в.л. заключава, че е в размер на 965,76лв.**

На поставения въпрос шести към ССЧЕ, касаещ определяне в полза на ищеца М. М. на дължимо му се допълнително възнаграждение в размер на 1.50% от продажната цена на акциите на „***“ ЕАД, прехвърлени на приобретателя ***** ЛТД, дружество вписано в регистъра на дружествата на *** и *** под номер ***, със седалище *****, ***, *****, съгласно чл.1.3. от Допълнително споразумение № 14/19.02.2021г. към Трудов договор № 62 / 1 7.11.2020 г., вещото лице отчита следното , на стр. 10 от основната ССЧЕ :**

Съгласно Договор за прехвърляне на акции от 26.05.2022г. (стр.56 от делото), сключен между **** , дружество регистрирано съгласно законодателството на *** /ПРЕХВЪРЛИТЕЛ/ и S***** LTD, дружество вписано в Регистъра за дружества в *** и *** /ПРИБРЕТАТЕЛ/, ПРЕХВЪРЛИТЕЛЯТ се задължава да прехвърли, а ПРИБРЕТАТЕЛЯТ се задължава да придобие 1200000 броя безналични акции, с номинал 1 лев всяка от капитала на „С. К. Т.“ ЕАД, дружество регистрирано съгласно законодателството на Република България с ЕИК:***. Съгласно т.3 от Договора собствеността на акциите се извършва, *без извършване на насрещно плащане*, като съответното **съгласие** на ПРЕХВЪРЛИТЕЛЯ за това се удостоверява с подписването на Договора.

Съгласно чл.1.3 от Допълнителното споразумение № 14/19.02.2021 г. към Трудов договор № 62/ 17.11.2020 г., цитира вещото лице - в случай на продажба на дялове от дружеството на работодателя през периода на действие на трудовия договор , работодателят ще дължи на служителя възнаграждение в размер на 1,50 % от продажната цена .

При тези данни, вещото лице е извело правния извод, че т.к. в договора за прехвърляне на акции от 26 май 2022 г. не фигурира продажна цена на акциите, не можело да се приложи чл.1.3 от Допълнителното споразумение сключено между ищеца и ответното дружество от 19.02.2021 г. към трудовия договор от 17.11.2020 г.

На предпоследно място , в основната ССЧЕ вещото лице е дало отговор на въпроса какъв е размера на **законната лихва** за забавено плащане върху всяка от исковите суми, вписани от т.1 до т.6 от петитума на искова молба . Видно от стр. 11,12 от основната ССЧЕ в.л.М.И. е пресметнало **законните лихви за забава** върху всяка една от сумите по т. 1 - т. 6 от петитума на искова молба, считано от датата на **изискуемост** - датата следваща датата на падежа на задължението до датата на изготвяне на ССЧЕ - **12 април 2023 г. / Таблица 5 - страница 11 от основното заключение /.**

Общия сбор на законната лихва за забавено плащане върху трудова възнаграждение на М. М. *за месеците март, април, май и юни 2022г., включително, съгласно чл.5.1. от Трудовия договор, в.л. М.И. пресмята в размер на 2482,82 лв. /Таблица 5, колона 8, ред 19/;*

Общия сбор на законната лихва за забавено плащане върху трудовото възнаграждение на М. М. *за месеците от март 2021г. до февруари 2022г., включително, в.л. пресмята в размер на 1870,53лв. /Таблица 5, колона 8, ред14/;*

*За да определили законната лихва за забавено плащане върху дължимото се допълнително нетно възнаграждение в размер на **2,5%** от нетната печалба на работодателя (EBITDA) за 2021г., реализирана на годишна база, в.л. М. И. сочи ,че съгласно приетия от Общото събрание годишен финансов отчет и баланс на дружеството на работодателя, съобразно чл.1.2. от Допълнително споразумение №14/19.02.2021г. към Трудов договор №62/17.11.2020г., съгласно ГФО EBITDA за 2021 г. - 417 хиляди лева , дължимото се на ищеца **нетно** възнаграждение възлиза на **10 425 лева. законна лихва за забавено плащане върху дължимото, нетно възнаграждение посочено по т.4 от петитума**, в размер на 10425,00лева, от датата следваща падежната дата 30.09.2022г., посочена от ищеца в Уточнителна молба от 19.12.2022г., до 12.04.2023г., за **194 дни**, в.л. е пресметнато ,че е в размер на 561,79лева.*

***Законната лихва** за забавено плащане върху дължимото обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск, съгласно **чл.224 от КТ**, в.л. е изчислило на база изложеното в констативно съобразителната част, като отчита, че падежната - дата на обезщетението за неизползуван платен годишен отпуск по чл.224 от КТ, в размер на **965,76лв.**, което се начислява в месеца, в който е прекратен ТД - м.06.2022г., е 25.07.2022г.*

*Лихвата , изчислена за периода от 26.07.2022г. до 12.04.2023г.-261дни, пресмята в.л. И., че е в размер на **70,02лв.***

*На последно място , в допуснатата основна ССЧЕ в.л.М. И. е следвало да даде **отговор на въпроса** : Получил ли е „Мениджър продажби“ Б.С. допълнителни възнаграждения (като възнаграждение за успех) от договорите с „****“ на обща стойност 119000 (сто и деветнадесет хиляди) евро и договор с „*****“ на обща стойност 54000(петдесет и четири хиляди)евро?*

*За да даде отговор на така поставения въпрос, на стр. 12 от основното заключение в.л. И. е посочило, че на **18.02.2021г.** от „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК:*** на „*****“ ЕООД е била издадена **фактура №0100000121** за сумата от **105614,82 лв. без ДДС= 54000 евро** , по която постъпили плащания от страна на клиента, на : **08.03.2021г. и 09.03.2021г.** При извършената **проверка** на предоставените от ответника **фишове за трудовите възнаграждения на Б. Д. С. - Мениджър продажби**, за периода от м. декември 2020г. до м. декември 2021г., експертизата е констатирила , че за месеца на постъпилите плащания от страна на клиента - **м. март 2021г.**, по издадената фактура №0100000121, за сумата от 105614,82 лв. без ДДС=54000 евро, във **фиша** на Б. С.- Мениджър продажби, **не фигурира допълнително възнаграждение-премия.***

*На стр. 13, 14 от ССЧЕ вещото лице М.И. по изготвеното основно заключение е дало **отговори на поставените въпроси , а именно :***

Общия сбор на дължимите се и неизплатени от ответника суми по трудово

възнаграждение на М.М. за месеците март, април, май и юни 2022 г. вкл., съгл. чл. 5.1 от трудовия договор възлиза на 28 764,62 лв.

Общия сбор на разликата между уговореното и действително изплатеното трудово възнаграждение , съгл. чл. 5 .1 от трудовия договор за месеците февруари 2021г. до февруари 2022 г. вкл. възлиза на 12123,42 лв.

Дължимото нетно възнаграждение, определяемо като 2,5% от нетната печалба EBITDA за 2021г., съобразно чл.1.2. от Допълнително споразумение №14/19.02.2021г. към Трудов договор №62/17.11.2020 г., възлиза на 10425 лева.

Дължимото обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск, съгласно чл.224 от КТ- за 2дни, към деня на прекратяване на трудовото правоотношение - 22.06.2022г., възлиза в размер на 965,76лв.

Законната лихва за забавено плащане върху дължими, на М. М., възнаграждения и обезщетения по Трудов договор №62/17.11.2020г. и Допълнително споразумение №14/19.02.2021г., към него , в.л. М.И. определя както следва :

върху трудово възнаграждение за месеците март, април, май и юни 2022г., включително, съгласно чл.5.1. от Трудовия договор, в размер на 2482,82лв.

върху разликата между уговореното и действително изплатеното му трудово възнаграждение, съгласно чл.5.1. от Трудовия договор за месеците от м. февруари 2021г. до февруари 2022г., включително, в размер на 1870,53лв.

върху дължимото допълнително нетно възнаграждение в размер на 2,5% от нетната печалба на работодателя(EBITDA) за 2021г., реализирана на годишна база, съгласно приетия от Общото събрание годишен финансов отчет и баланс на дружеството на работодателя, съобразно чл.1.2. от Допълнително споразумение №14/19.02.2021г. към Трудов договор №62/17.11.2020г. Съгласно ГФО EBITDA за 2021г. - 417 хил.лева - дължимо нетно възнаграждение в размер на 10425 лева, за период на забава от 01.10.2022г. до 12.04.2023г., законната лихва възлиза в размер на 561,79лева.

върху дължимото обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск, съгласно чл.224 от КТ, за период на забава от 26.07.2022г. до 12.04.2023г., в размер на 70,02лв.

По делото е допусната и проведена и допълнителна ССЧЕ, възложена отново на в.л. М.И. .

На база констатациите в раздел втори от допълнителното заключение, вещото лице заключава :

Размерите на всяка една от законните лихви / мораторни лихви / от датата на падежите на всяка една от сумите от петитума по т. 1 - т. 6 до датата на исковата молба - 21.11.2022 г. вещото лице определя като дава два варианта по т.1 от петитума :

Вариант 1 :Върху трудово възнаграждение за м.март 2022г. от падеж 25.04.2022 г. до 21.11.2022 г. законна лихва – мораторна лихва за забава - 462,16 лв. ;Върху трудово възнаграждение за м.април 2022 т. от падеж 25.04.2022 г. до 21.11.2022 г. вкл. в размер на

393,95 лв. ; Върху трудово възнаграждение за м. май 2022 г. от падеж 25.06.2022 г. до 21.11.2022 г. вкл. в размер на 326,48 лв. и Върху трудово възнаграждение за м. юни 2022 г. от падеж 25.07.2022 г. до 21.11.2022 г. вкл. в размер на 173,61 лв.

Вариант 2 : Върху трудово възнаграждение за м. март 2022 г. от 26.04.2022 г. - датата следваща датата на падежа до 21.11.2022 г. вкл. - 459,97 лв. ; Върху трудово възнаграждение за м. април 2022 г. от 26.05.2022 г. - датата следваща датата на падежа до 21.11.2022 г. вкл. - 391,78 лв. ; Върху трудово възнаграждение за м. май 2022 г. от 26.06.2022 г. - датата следваща датата на падежа до 21.11.2022 г. вкл.- 324,30 лв. ; Върху трудово възнаграждение за м. юни 2022 г. от 26.07.2022 г. датата следваща датата на падежа до 21.11.2022 г. вкл. - 172,16 лв.

По т.2 от петитума

по договор с „***“ за възнаграждение в размер на **5950** (пет хиляди деветстотин и петдесет) евро - 11637,19 лв., **законната лихва /моторна лихва /за забава** , за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022г. , вкл. вещото лице пресмята, че е в размер на **494,58 лв.**

по договор с „**“**, за възнаграждение в размер на 2700(две хиляди седемстотин) евро - 5280,74 лева, **законната лихва / мораторна лихва / за забава** , за периода 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г. вкл. вещото лице пресмята, че е в размер на **224,43 лв.**

По точка 3 от петитума на искова молба вещото лице отново е дало в два варианта размера на законната лихва :

Вариант 1 : Върху трудовите възнаграждения за съответните месеци и период на забава: за м. 02.2021 г. от падеж 25.03.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. - 65,85 лв. ; за м. 03.2021 г. от падеж 25.04.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. - 156,15 лв.; за м.04.2021 г. от падеж 25.05.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. -148,11 лв.; за м. 05.2021 г. от падеж 25.06.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. 139,62 лв.; за м. 06.2021 г. от падеж 25.07.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. - 131,56 лв. ; за м. 07.2021 г. от падеж 25.08.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл.123,15 лв.; за м. 08.2021 г. от падеж 25.09.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл.114,68 лв.; за м.09.2021г. от падеж 25.10.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл.106,54 лв.; за м.10.2021 г. от падеж 25.11.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. 98,20 лв.; за м.11.2021 г. от падеж 25.12.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл.90,01 лв.; за м. 12.2021 г. от падеж 25.01.2022 г. до 21.11.2022 г. вкл. 82,13 лв. ; за м. 1.2022 г. от падеж 25.02.2022 г. до 21.11.2022 г. вкл.73,67 лв. и за м. 2.2022 г. от падеж 25.03.2022 г. до 21.11.2022 г. вкл. 66,03 лв.

Вариант 2 / при посочване на начална дата - датата , следваща датата на падежа , отново до датата на подаване на исковата молба / : за м. 02.2021 г. от 26.03.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. - 65,74 лв. ; за м. 03.2021 г. от 26.04.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. - 155,88 лв.; за м.04.2021 г. от 26.05.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. -147,84 лв. ; за м. 05.2021 г. от 26.06.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. 139,35 лв. ; за м. 06.2021 г. от 26.07.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. - 131,29 лв. ; за м. 07.2021 г. от 26.08.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл.122,88 лв.; за м. 08.2021 г. от 26.09.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл.114,41 лв.; за м.09.2021г. от 26.10.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл.106,27 лв. ; за м.10.2021 г. от 26.11.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. 97,33 лв.; за м.11.2021 г.

от 26.12.2021 г. до 21.11.2022 г. вкл. 89,74 лв. ; за м. 12.2021 г. от 26.01.2022 г. до 21.11.2022 г. вкл. 81,86 лв. ; за м. 1.2022 г. от 26.02.2022 г. до 21.11.2022 г. вкл. 73,40 лв. и за м. 2.2022 г. от 26.03.2022 г. до 21.11.2022 г. вкл. 65,74 лв.

По т.4 от петитума : Законната лихва / мораторна лихва / за периода от 30.09.2022 г. до 21.11.2022 г. , вкл. , върху дължимо **допълнително нетно възнаграждение** в размер на 2,5 % от нетната печалба на работодателя EBITDA за 2021 г. , съобразно чл. 1.2 от Допълнително споразумение № 14/ 19.02.2021 г. към Трудов договор № 62 / 17.11.2020 г. върху сумата от 10 425,00 лв. в.л. пресмята че възлиза на **153,48 лв.**

По т. 5 от петитума - законната лихва / мораторна лихва / за забава за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г. вкл. , върху сумата за обезщетение , съгласно чл.224 КТ , за неизползван платен годишен отпуск за 20 / двадесет / дни, върху сумата от 9657,60 лв., в.л. пресмята ,че възлиза на **410,44 лв.**

По т.6 от петитума, законната лихва / мораторна лихва / за забава за периода от 08.06.2022 г. до 21.11.2022 г. , вкл. , върху дължимо се допълнително възнаграждение в размер на 1,50 % от продажната цена на акциите на С. К. Т. ЕАД, прехвърлени на приобретателя *** , съгласно чл.1.3 от Допълнително споразумение № 14 / 19.02.2021 г. към трудов договор № 62/17.11.2020 г., върху сумата от 18 000 лв. , в.л. пресмята че възлиза на **835,00 лв.**

Дължимото обезщетение за **1 ден** неизползван платен годишен отпуск, съгласно чл. 224 КТ , в.л. сочи , че възлиза на **482,88 лв.**, а за **20 дни** в размер на **9657,60 лв.**

Така депозираните по делото заключения по основната и допълнителна ССЧЕ страните по делото не са оспорили по същество, на се направили искания за провеждане на допълнителна и или повторна ССЧЕ . Единствените възражения против части от заключенията на в.л.М.И. са направени от процесуалния представител на ищеца - адв.Г., които съдът намира и за своевременно сторени и за основателни . Формирането на правни изводи от експерта - счетоводител , относно дължимост на определено парично задължение, както е констатирал адв.Г. , излиза извън компетентността на вещото лице, поради което и съдът при формирането на крайните си правни изводи не кредитира ССЧЕ в частите в които в.л. И. е направило правни изводи.

Извън цитираните по делото доказателства, по делото са събрани писмени и гласни доказателства.В протокола от проведеното на 02.06.2023 г. открито съдебно заседание / протокол № 3016/ съдът е вписал изрично , че в полза на страните е допуснато събиране на **гласни** доказателства, както следва : **в полза на ответника - един свидетел** при режим на **водене**, с оглед установяване на съдържанието на оспорените форми за явяване на работа за м. март, април, май, юни 2022 г. и протокол за установяване на извършено дисциплинарно нарушение № 15/27.05.2022 г.; **в полза на ищеца - един свидетел**, с оглед сторените оспорвания на съдържание на документи и връчване на Заповеди така, както е извършено оспорването в становището от 27.04.2023 г. в т. 1 и т. 3; **в полза на ответника - един свидетел** при режим на **водене** за установяване и доказване на твърдението на ответника, залегнало още в срока по чл. 131 от ГПК в отговора на искова молба затова, че ищецът не се

е явявал на работа.С оглед изявлението на процесуалния представител на ответника, съдът е **заличил** допуснатите в полза на ответника - работодател гласни доказателства чрез един свидетел при режим на водене, поради което и по делото са разпитани общо двама свидетели.

В посоченото о.с.з. свидетелката **Я.Б.**, допусната в полза на ответното дружество , твърди пред съда , че работи като юрисконсулт от около година и три месеца във фирма „С. К. Т.“ ЕАД. Св.Б. заявява , че не познава г-н М. нито лично, няма и кореспонденция с него. Мисли, че длъжността му била във връзка с продажбите, но точното наименование на длъжността не може да каже. Същата свидетелка пояснява в показанията си , че започнала работа преди **март месец 2022 г. работа в „С. К. Т.“ ЕАД, като нейната работа била да посещава офиса всеки ден. Откакто започнала работа във фирмата не й било е известно г-н М. да се е явявал в офиса.** Не й било известно Управителят да е възлагал на някой да установи обстоятелството дали г-н М. работи, но в офиса била чула, че поради неявяването му на работа, трябвало да се състави протокол, за да се удостовери това обстоятелство, но това било всичко, което св.Б. знаела по случая, не участвала в съставянето на протокола.На поставен и от съда въпрос свидетелката твърди, че в офиса груба бройка на служителите била 17.

Воденият от ищеца свидетел **Б. Д.С.** сочи пред съда, че се намира в съдебен спор с ответното дружество, като също както свидетелката Б. е обещал да говори истината . Св.С. заявява пред съда , че е работил съм в компания „С. К. Т.“ като **„Мениджър продажби“** и в годината, в която г-н М. работел в компанията, работил пряко с него. Св.С. твърди, че започнал работа на 8-ми май 2020 г., 2021 г. мисли, че ищецът започнал работа като се включил в компанията и до неговото напускане съответно свидетелят С. работил с него.На конкретно поставен от съда въпрос свидетелят С. отговоря ,че не може да каже с точност от кога до кога г-н М. бил в компанията, година мисли, че бил. Докато г-н М. бил в компанията, той бил пряк началник, пряк ръководител на св.С.. Свидателят С. бил „Мениджър продажби", а ищецът бил „Търговски директор". Като „Мениджър продажби" , обяснява същият свидетел, че неговите задължения били да идентифицира потенциални клиенти, съответно да направят срещи със самите потенциални клиенти и да идентифицират какъв вид продукти те биха желали от гамата, която компанията предлагала, като длъжностите на М. М. по-скоро били и се свързвали с това, когато вече е идентифициран клиент или всъщност, когато той идентифицира клиент и бъде предаден този потенциален клиент към екипа продажби, всъщност той трябвало да провери това, което от екипа изговаряли с клиента, това, което влизало в офертата към клиента, той трябвало да одобри офертата, която отива към клиента и съответно да я подпише, когато клиентът се съгласи.Това, което правили, дори с другите колеги, които били от другите офиси,сочи св.С. било следното : всяка сутрин имали обаждане по платформата „Майкрософт Тиймс“, което продължавало между 30 минути и 1 час, в който правили разбор на деня - какво следва да се прави, и разбор на предния ден - какво се е свършило, съответно се поставяли задачи, изисквала се помощ от прекия ръководител, ако има нужда от такава, и като цяло така протичал работният процес, като разбира се през целия работен ден имало активна комуникация между целия отдел, включително и прекия ръководител на отдела - търговският директор М. М..На поставени от съда въпроси св.С. / за разлика от св. Б. / твърди , че имало доста голямо текучество на кадри, сменяли се, доста често се

въртял отделът, но в един момент имало 7 човека, които били като екип, след това някои от тях напуснали, дошли нови, но като цяло средният брой на хора бил около между 3 и 4 човека. Отделът бил малък, случвало се да остава само свидетеля. Видно от протокола от проведено о.с.з. от 2.6.2023 г., на поставени от адв.Г. конкретни въпроси свидетелят С. отговоря, че на тях им било съобщено, че **М. М. си подава предизвестието**, оттам нататък в същото време започнал и друг господин, който съответно заел след това неговата длъжност като търговски директор, господинът бил в Турция, но през това време, няколко седмици след като г-н М. йм казал всъщност, че си е подал предизвестието, на тях йм било казано съответно да не комуникират с г-н М., че не трябва да го търсят вече и новият господин, който се казвал Б. А. - турски гражданин, заема неговата длъжност и цялата комуникация трябвало да минава през него. Твърди се от св.С., че М.М. бил казал, че винаги ще бъде насреща и на линия, ако имат някакви въпроси или нужда от помощ от него докато той е в своето предизвестие. Също така, мисли св.С., че бил и **ограничен достъпът** на ищеца до работната му електронна поща и съответно работния му **акаунт, след подаването на предизвестието**. Тази информация свидетелят имал от г-н Б. А., който съответно заел след това длъжността на ищеца, но до какво се случвало, до последно никой не знаел. В разпита си пред съда св.С. излага твърденията, че преди всъщност да бъде спрян достъпът на ищеца / до ел.поща и акаунт / М.М. имал **едно пътуване до Гана, до Акра** и оттам нататък нещата станали: „**доста тихи**“, като заявява, че няма информация дали г-н М. бил с прекратен договор, не бил чувал, че по време на предизвестието М.М. бил уволнен, т.к. до служителите не достигала такава информация. Св.С. е заявил още пред съда, че не му е известно М. М. да има лична връзка с гражданка от Акра, професионална - да, не може да каже дали М.М. посещавал друг път тази държава (Гана), докато бил служител на компанията, но ищецът казал, че отива на командировка в Гана, отдавна било, **точно 2 пъти** ищецът бил в Гана като служител на компанията. На последно поставени от адв.Г. въпроси, преформулирани от съда затова дали свидетелят е получил като „Мениджър продажби“ от работодателя си „С. К. Т.“ възнаграждения - бонуси за успех, възнаграждения за успех, от договор с „***“ и „***“, свидетелят е отговорил утвърдително, че е имал бонуси за сключване на сделка. За „***“ св.С. сочи, че получил частта, която била заплатена в евро, на следващия месец, когато клиентът се подписал, другата част, която била заплатена в криптовалута, била изплатена доста по-късно. Отделно, за „***“ св.С. не получил заплащане от компанията, от „СЕПА“, получил при договорка с клиента, между св.С., клиентът и собственикът - тогавашният Изпълнителен директор на фирма, се сключила устна уговорка да се изплатят на С. от клиента - размерът на 1000 лв. В заключение, обобщава свидетелят, че *М. М. бил човекът, който всъщност одобрявал писмено офертите и се подписвал върху тях, не е сигурен за точно тези две сделки, но знаел, че ищецът се е подписвал и е одобрявал офертите, които са изпращани към клиентите.* Св.С. е отговорил и на въпроси поставени от адв.С., като твърди, че за периода 2021 г. - 2022 г. с точност не може да каже колко пъти М. М. е идвал във Варна, но мисли, че *около 3 или 4 пъти за по седмица*, някой път и за повече. В периода след **01.01.2022 г. не мисли, че М.М. е идвал във Варна**, но се срещали в турския офис на компанията. След **01.01.2022 г. повтаря твърденията си свидетелят С., че ищецът не е идвал във Варна**, но срещите били навигирани по такъв начин, че да бъдат всички, да се събират в турския офис, защото тогава се отварял турският офис и се набирал персонал, който съответно те трябвало да обучат. С командировка свидетелят обяснява, че ходил до турския офис. Изяснява се по делото от края на показанията на св.С., че свидетелят напуснал сам „С. К. Т.“ в началото на февруари - **8-ми или 9-ти февруари** му бил последният работен ден, петък се падало, имал съдебен спор с ответната страна, той бил инициаторът, а спорът тепърва започвал,

Извън цитираните по горе доказателства, по делото са приобщени като писмени доказателства следните заверени за вярност с оригинала копия на документи :

Трудов договор № 62/17.11.2020 г.; длъжностна характеристика за длъжността „Директор продажби“ в „С. К. Т.“ ЕООД; Допълнително споразумение № 14/19.02.2021 г. към Трудов договор № 62 от 17.11.2020 г.; удостоверение № 42699555С 06/06/2022 от „Централен депозитар“ АД; протокол от 08.06.2022 г. от решения на едноличния собственик на капитала на „С. К. Т.“ ЕАД; счетоводен баланс на „С. К. Т.“ ЕАД към 31.12.2021 г.; отчет за приходите и разходите на „С. К. Т.“ ЕАД за годината, приключваща на 31.12.2021 г.; отчет за собствения капитал на „С. К. Т.“ ЕАД за годината, приключваща на 31.12.2021 г.; покана за плащане и представяне на документи от 08.08.2022 г.; известие за доставяне от 11.08.2022 г. (представени от ищеца още с искова молба) ; Договор за прехвърляне на акции от 26.05.2022 г.; молба за отпуск от 17.06.2021 г.; Заповед № ZO0000000072/17.06.2021 г.; молба за отпуск от 26.10.2021 г.; Заповед № ZO00000000136/05.11.2021 г.; молба за отпуск от 07.04.2022 г.; Заповед № ZO00000000276/30.05.2022 г.; форма за явяване за м. март 2022 г.; форма за явяване за м. април 2022 г.; форма за явяване за м. май 2022 г.; форма за явяване за м. юни 2022 г.– представени от ответника в срока по чл.131 ГПК , както и 3 бр. писма от електронна поща; електронен билет; билет за скоростен влак; писмо от електронна поща (представени със становище по отговор на искова молба вх.рег.№ 31460/27.04.2023 г.).

Безспорно според настоящия съдебен състав ангажираните от ответника частни документи - **изброените по-горе форми за явяване на работа за м. март 2022 , м. април 2022 г., м. май 2022 г. и м. юни 2022 г., Констативен протокол за установяване на дисциплинарно нарушение № 15/ 27 май 2022 г.,** доказват възражението на ответника затова, че от м. март 2022 г. ищецът не се е явявал на работа в гр.Варна, в офиса на ответника на адрес ******* , сграда **“ *** ”**, за периода 1.3.2022 г.- 26.5.2022 г., както е отразено в КП от 27.5.2022 г./л. 124/.

Неявяването на ищеца на работа поради ползван платен годишен отпуск и или самооткълчка в периода **март - юни 2022 г.** е обективизирано и в оспорените по съдържание форми за явяване на работа на общо **21** служителя в предприятието и оспорените като невръчени на ищеца Заповеди за разрешаване ползването на платен годишен отпуск .

Действително с приложените копия от преведена от английски ел. кореспонденция / л. 104 / може да се изведе извод, че ищецът е бил командирован на работа извън РБ , но от приложените на л. 107 -119 билети не се установява осъществяването от ищеца пътувания извън РБ дали са били свързани с командировка, а още по-малко дали ответникът - работодател е командировал ищеца и с каква цел .

В съвкупност и поотделно съдът следва да цени ведно с писмените и събраните по делото гласни доказателства . В този ред на мисли съдът установява, че в показанията си пред съда св.Б. (служител при ответника) твърди, че от м. март 2022 г.не е виждала ищеца в офиса на работодателя , не го познава и не е водила и кореспонденция с него . Вторият разпитан по делото свидетел - св.С. , който може да се предположи че е заинтересован от изхода на спора, т.к. е завел иск против ответното дружество, заявява пред съда, че работата на ищеца с оглед спецификата на заеманата от ищеца длъжност „Търговски директор „ се е осъществявала с екипа от отдела „продажби „ чрез интернет , без свидетелят да отрича, че не е виждал ищеца в офиса на ответника по време на близо едногодишния му период на работа, заявявайки, че от 1.1.2022 г. ищецът не е идвал във Варна .

При така дадените от свидетелите показания , ценени съгласно нормата на чл.172 ГПК (при отчитане на факта, че свидетелката Б. е служител на ответника, а св.С. бивш служител на ответника, с висящо дело пред РС Варна със същия ответник), съдът намира, че еднозначно може да се приеме за установено и доказано твърдяното и от двамата свидетели, че от 1.1.2022 г. ищецът не се е явявал в офиса на ответника - работодател в гр.Варна, ******* , сграда **„ *** ”** .

Спор не може да има , че при заеманата от ищеца длъжност „търговски директор „ с разписаните за длъжността задължения в приобщената по делото длъжностна

характеристика, не е налагало поС.ното присъствие на ищеца М.М. на работа, но съгласно трудов договор № 62 / 17.11.2020 г. ищецът е приел да изпълнява длъжността с място на престирание на труд визирано в чл. 3.1. По делото липсва каквото и да е доказателство, че мястото на работа, определено в чл. 3.1. е било променено със Заповед на работодателя или че работодателят е въвел друга , различна форма на осъществяването на трудовата дейност от страна на ищеца .

Съдът съобразява , че в периода от 13 март 2020 г. в страната ни бе обявено извънредно положение, по повод световната ковид криза, което наложи и въвеждане на дистанционни форми на работа с отдалечен достъп до електронна среда , в сферите в които това бе възможно . Както в исковата си молба, така и в поканата за доброволно плащане (л.15 -16) ищецът не е твърдял , че е работил онлайн , а тези твърдения са наведени в хода на съдебното дирене .

Съпоставката между трудов договор, допълнително споразумение, длъжностна характеристика и гласни доказателства , мотивират съда да приеме , че ищецът не е доказал при условията на пълно и главно доказване твърденията си затова, че в исковия период е престирал труд, който следва да му се заплати от работодателя. Едва ако ищецът бе провел пълно и главно доказване на факта на престирание на работна сила , то тогава би стоял и въпроса дали работодателят е изпълнил задължението си си по чл.128, т.2 КТ , респ. чл.224 КТ / ако ищецът не е ползвал платен годишен отпуск / .

При така събраните по делото писмени и гласни доказателства , съдът намира, че след като ищецът не се е явявал на работа, работодателят е отразявал тези факти вярно в присъствените форми за работа неявяването на ищеца на работа и посочвал и дните в които ищецът е бил в платен годишен отпуск .

На база твърденията и на двете страни , съдът от правна страна приема, че ищецът е доказал твърденията си , че на **17.11.2020** г. е встъпил в трудово правоотношение с ответника „С. К. Т.“ ЕООД, като е приел да изпълнява длъжност Търговски директор с основно месечно възнаграждение 8035 лв., което след края на третия месец се увеличава на трудово възнаграждение 9120 лв. , съгл. чл. 5.1 и допълнителни възнаграждения - ако са дължими , допълнително възнаграждение от 5 процента от стойността на сключените договори с негово участие за продажба на софтуер (еднократни лицензионни такси и услуги) с клиенти , които не са свързани със С. К. Т. ЕООД , които възнаграждения е следвало да се плащат от работодателя не по-късно от 25 - то число на месеца , следващ месеца, за който е дължимо.

Доказано е по делото, че с Допълнителното писмено споразумение от 17.11.2020 г. страните по делото са изменили трудовия договор, а именно : отменено е било считано от **19.02.2021** г. допълнителното възнаграждение от **5 %** от стойността на договорите с участието на служителя за продажбата на софтуер ; по силата на т.1.2. от ДС № 14/**19.02.2021** г. е било договорено в полза на служителя допълнително нетно възнаграждение от **2,5 %** от нетната печалба на работодателя EBIDTA , реализирана на годишна база, съгласно приетия от Общото събрание годишен финансов отчет и баланс на

дружеството на работодателя и по силата на **т. 1.3** от ДС договорено, че в случай на продажба на дялове от дружеството на работодателя, през периода на действие на трудовия договор, работодателят ще дължи на служителя възнаграждение в размер на **1,50%** от продажната цена.

Последното, съществено изменение в трудовия договор се съдържа в клаузите на чл. **2.1. - 2.1.1.** на допълнителното споразумение, по силата на който страните са приели срокът за предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение да се измени от 1 на 3 месеца.

По време на действието на трудовия договор от 17.11.2020 г., след изменението му от **19.02.2021г. , на 23.03.2022 г. ищецът е отправил предизвестие за прекратяване на трудовото си правоотношения с работодателя .** Така се твърди от ищеца в искова молба, в поканата за плащане приложена на л. 15 - ти по делото, потвърдено е и от ответника в срока по чл. 131 ГПК, а и се съдържат индиции затова в електронна кореспонденция между ищеца М. и представител на работодателя - ответник /л. 118 - ти от делото / .

Твърди се и от двете страни, че ТПО на ищеца е прекратено на основание чл. 326 , ал. 2 КТ , след писмено предизвестие на служителя до работодателя , като е издадена Заповед от 22.06.2022 г.

Единствено в констативно - съобразителната част на ССЧЕ на в.л.М.И. /страница пета от основната ССЧЕ/ се съдържа пълно изписване на номера на заповедта , датата, основанието на което е прекратено трудовото правоотношение - Заповед № ЗРО*****/22.06.2022 г. , издадена на осн. чл.326, ал.2 КТ за прекратяване на ТПО между М. М. ЕГН ***ТД, с писмено предизвестие до работодателя и с посочване 0 дни за изплащане на обезщетение по чл.224 , ал.1 КТ .

СЪДЪТ, въз основа на така установеното от фактическа страна, прави следните **правни изводи по същество на спора :**

Прекратяването на трудовия договор от работника или служителя с предизвестие е право на работника или служителя , разписано в нормата на **чл. 326 от Кодекса на труда.** Съгласно **чл. 326 , ал. (1) КТ** - Работникът или служителят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие до работодателя. Следващата алинея (2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 108 от 2008 г.) гласи : Срокът на предизвестията при прекратяване на безсрочен трудов договор е **30** дни, доколкото страните не са уговорили по-дълъг срок, но не повече от **3** месеца.

По делото не е спорно и съдът приема за установено, че именно на 23.03.2022 г. е било отправено от ищеца и приета от ответника предизвестията на ищеца за прекратяване на трудовото правоотношение със С. К. Т. ЕАД .

Съгласно задължителната за настоящата инстанция съдебна практика , постановена по реда на чл.290 ГПК - **моментът** на прекратяване на трудово правоотношение в хипотеза , като настоящата - прекратяване на трудовото правоотношение с **предизвестие** - е изтичане на срока на предизвестията. В **Решение № 664 от 30.11.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1896/2009 г., III г. о., ГК, с докладчик съдията Жива Декова** са изложени мотивите , че : „ **предизвестията** е крайният акт, с който завършва дейността по уволнението, а **заповедта** не е конститутивен елемент. Такъв характер тя придобива при **неспазване срока** на предизвестие, като вместо реално отработване се заплаща обезщетение по чл. 220, ал. 1 от

КТ.“

При така цитираната част от практиката на ВКС се налага и извод , че с издаването на заповедта от 22.06.2022 г. е констатирано от работодателя - ответник прекратяването на ТПО между страните по спора, след изтичане на 3 м. срок на отправено от служителя до работодателя предизвестие съгл. 326, ал.1 КТ .

Предизвестие ВРС приема, че е произвело правно действие /прекратяване на трудовия договор с изтичане срока на предизвестие на 23.06.2022 г./, тъй като в срока на предизвестие е издадена заповед за прекратяване на трудовото правоотношение.

В разглеждания случай трудовото правоотношение е прекратено с изтичане на 3 м. срок на предизвестие на служителя за едностранното прекратяване на трудовото правоотношение. Предизвестие, както бе посочено и по-горе е крайният акт, с който завършва дейността по прекратяването на ТПО , а заповедта не е конститутивен елемент. Такъв характер , както приема ВКС , тя придобива при **неспазване** срока на предизвестие, като вместо реално отработване се заплаща обезщетение по чл. 220, ал. 1 от КТ.

С оглед и изложеното, ВРС приема, че трудовото правоотношение на ищеца с работодателя е прекратено считано от 24.06.2022 г., с изтичане на 3 м. срок на предизвестие .

В настоящия случай, съдът само може да допусне , че издадената заповед на работодателя вероятно обективира единствено **констатацията** му, че трудовото правоотношение се прекратява, считано от 24.06.2022 г., т. е. с изтичане срока на предизвестие на 23.06.2022 г., т.к . самата заповед не е представена от страните по делото .

При установеност и доказаност на факта на прекратяване на ТПО между ищеца и ответника считано от 24.06.2022 г. / при пресмятане на срока на изтичане на предизвестие от съда / следва да бъде даден обективен отговор : доказал ли е ищецът в исковия период да е престира труд в полза на работодателя и дължи ли му се трудово възнаграждение - основно и допълнителни и ако „ да „ в какъв размер?

С проекта за доклад по делото, обявен за окончателен, съдът е възложил в тежест на ищеца да установи и докаже при условията на пълно и главно доказване твърденията си , че в исковия период е престира труд в полза на работодателя . Според настоящия съдебен състав на база гласните доказателства , ангажирани от ищеца , приобщените по делото писмени доказателства, вкл. и заключението на вещото лице М.И. по допусната основна и допълнителна ССчЕ еднозначен извод затова , че ищецът е преситрал труд не може да се изведе .

Единственият свидетел по делото, който твърди , че ищецът е работил като търговски директор при дружество С. К. Т. ЕООД е свидетелят С., който обаче не е отрича, че след 1.1.2022 г. ищецът М.М. не е посещавал офиса на работодателя във Варна . При ясно определено работно място - гр.Варна , *** , *** ,съгласно писмен трудов договор сключен между страните от 17.11.2020 г., без доказателства работодателят да е променял мястото на работа на служителя - ищец , съдът приема, че не само от м. март 2022 г., но и от 1.1.2022 г. ищецът не е престира труд в полза на работодателя , поради което и не е налице

фактическия състав на чл.128, т.2 КТ и трудово възнаграждение не му се дължи.

Приемайки, че на ищеца не се дължи трудово възнаграждение за периода от м. януари 2022 г. , от който период според показанията на водения от самия ищец свидетел ищецът не е работил в офиса на ответника, съдът намира, че не само основно трудово възнаграждение на ищеца не се дължи , но и допълнителните независимо от техния характер и променени срокове на действие .

Безспорно приобщените по делото доказателства като удостоверение за притежавани финансови инструменти от 6.6.2022 г. издадено от Централен депозитар / л.10 / , Протокола от решения на едноличния собственик на капитала на С. К. Т. ЕАД /л.11 / Счетоводен баланс на С. К. Т. ЕАД към 31.12.2021 г./ л.12/ , Отчет за приходите и разходите на С. К. Т. ЕАД за годината, приключваща на 31.12.2021 г./ л.13/ , Отчет за собствения капитал на С. К. Т. ЕАД за годината, приключваща на 31.12.2021 г./л.14 / са напълно относими към предмета на спора, но същите съдът не анализира в детайли , приемайки че ищецът не е успял да докаже твърдението си , че през 2022 г. е работил за ответника .

Относими напълно към предметните предели на спора са и приобщените по делото на Договор за прехвърляне на акции от 26.05.2022 г. сключен между ***** в качество на прехвърлител и S***** LTD в качество на приобретател с предмет 1 200 000 бр. безналични акции с номинал от 1 лев всяка от капитала на С. К. Т. ЕАД / л. 56 -57/ , който договор оказва се, от датата на която е сключен, е пряко ирелевантен към претенцията на ищеца за получаване на допълнително възнаграждение претендирано на осн. чл.1.3. от Допълнителното споразумение, т.к. датата на договора следва с почти пет месеца след времето , през което ищецът не е доказал , че е работил при ответника , а дори с няколко месеца следва подаденото от ищеца на 23.3.2022 г.предизвестие по чл. 326,ал.2 КТ.

Макар и релевантни към претенцията на ищеца основана на чл.5.2. от Трудовия договор 17.11.2020 г. двата цитирани от страните и от вещото лице договори с трети на спора лица не са приобщени по делото , а и съгласно чл. 1.1 от Допълнителното споразумение № 14/19.2.2021 г. страните по трудовото правоотношение и страни по спора сами са отменили действието на клаузата на чл.5.2. от Трудовия договор, което води и до извод, че считано от 19.02.2021 г. /видно от л. 9 -ти / на ищеца не се е следвало допълнително възнаграждение от 5 % от стойността на сключените договори с негово участие за продажба на софтуер .

Водим от гореизложеното, съдът приема, че не е налице фактическия състав на **чл.128 т.2 КТ** , поради което и всички главни претенции на ищеца за заплащане на основно и допълнителни трудови възнаграждения се явяват изцяло недоказани по основание .

За пълнота на мотивите , ВРС намира за нужно да посочи ,че наличието на специални знания в областта на счетоводството само по себе си не води до извода за основателност на предявените от ищеца осъдителни претенции .

Съдът кредитира заключенията на вещото лице М.И. единствено и само в частите, в което вещото лице като експерт - счетоводител е съобщило обективни данни по делото и

направило математически изчисления, но не кредитира в цялост основната ССЧЕ . Преценката на вещото лице дали на ищеца се дължи или не трудово възнаграждение , съдът не коментира, т.к. правни изводи експертът - счетоводител не може да извежда .

На следващо място съдът дължи произнасяне и по претенцията на ищеца за изплащане на обезщетение за неползван платен годишен отпуск .

Съгласно нормата на **чл. 224, ал.1 КТ** - при прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителът има право на парично обезщетение за неползвания платен годишен отпуск пропорционално на времето , което се признава за трудов стаж . Пресметнати от съда дните ползвани от ищеца като платен годишен отпуск по заповедите на работодателя възлизат на общо 19 , от които 11 за 2021 г. и 8 за 2022 г. Видно от чл. 7.1. размерът на платения годишен отпуск страните са договорили да е 20 работни дни. При направения от съда извод, че ищецът не е доказал реално престирание на труд за 2022 г. , то и не му се следва обезщетение по чл.224 КТ, поради което тази претенция се явява изцяло недоказана, независимо от това, че според в.л. М.И. на ищеца се дължи обезщетение за точно 2 дни .

На последно място , съдът намира ,че макар и ищецът да е установил и доказал , че е отправил писмена покана за плащане до работодателя , изпратена на 8.8.2022 г., връчена на 11.8.2022 г. , при заведена във ВРС на 21 ноември 2022 г. искова молба / л. 15 - 17 и л. 2 от делото/, неоснователността на всеки от главните искове обуславя и цялостно отхвърляне на акцесорните искания както са присъждане на моторни лихви за забава, така и за присъждане на законната лихва, т.к . основателността на исканията с правно **осн. чл. 86, ал.1 ЗЗД** е обусловена от изхода по всеки един главен иск .

Въз основа на изложеното по -горе, ВРС приема че исковете на ищеца М.М. са останали недоказани по основание и ги отхвърля изцяло ведно с акцесорните искания .

При отхвърляне на акцесорните искания съдът се произнася съобразно уточнението въведено от ищеца с молба приложена на л. 82,83 по делото, от която е видно и ясно, че ведно с главните искове ищецът е предявил и уточнил исковите си претенции - 21 на брой за присъждане на мораторни лихви за забава, без да е искал присъждане на законна лихва за забава считано от датата на подаване на исковата молба и до окончателното изплащане на всяко претендирано парично вземане .При така въведеното уточнение съдът не се произнася по искане , с което не е сезиран - искане за присъждане и на законна лихва за забава , начинаей от датата на депозиране на исковата молба в съда.

С крайния си акт , ВРС следва да се произнесе и по въпроса за отговорността за разноските, така, както повелява нормата на чл. 81 ГПК .

При така направените правни изводи за неоснователност на исковите претенции , съдът възлага в тежест на ищеца сторените от ответника съдебно - деловодни разноси , в претендирания в списъка по чл. 80 ГПК размер. Видно от неоспорения списък на разноси, приобщен на лист 180 - ти по делото, ответникът сочи един разход, който е сторил в производството по делото - сумата от 8400 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение .

Този разход съдът намира за доказан и по основание и размер въз основа на договора за правна защита и съдействие серия Б, номер 0000415744/20.4.2023г.имащ характер на разписка и удостоверяващ плащане в брой на договореното между ответника и адв.Н.С. адвокатско възнаграждение в размер на 8400 лв.

Отчитайки характера на спора и нормата на чл. 83, ал.1, т.1 ГПК, съдът не възлага в тежест на ищеца други разноски. В този смисъл е и **част** от съдебната практика, обективирана в Определение № 909/22.12.2014 г.на ВКС, по ч.гр.д. № 6162/2014 г.на Трето г.о., ГК , с докладчик съдията Любка Богданова, постановено в производство по реда на чл. 274,ал.1 ,изречение 1-во ГПК. От мотивите на цитирания съдебен акт може да бъде прочетено, че: **„отговорността за разноски по делото е облигационно правоотношение, което е уредено от процесуалния закон. Тази материалноправна отговорност е деликтна по естеството си, безвиновна е, но не обхваща всички вреди, а само разноските за производството, направени от спечелилата делото страна. Съгласно чл. 83, ал. 1, т. 1 ГПК вр. чл. 359 КТ работниците и служителите са освободени от такси и разноски по искове, произтичащи от трудови правоотношения. Те не дължат внасянето на такива разноски по сметката на съда, тъй като за тях производството е безплатно. Същите лица обаче, при неблагоприятен за тях изход на делото, дължат на насрещната страна разноските, които тя е направила в производството. От материалноправната отговорност на едната страна пред насрещната страна за разноски по делото, не може да има освобождаване, дори със закон, освен ако държавата поеме изплащането на дължимото обезщетение от бюджета на съда“.**

Водим от изложените съображения, Варненският районен съд

РЕШИ:

ОТХВРЪЛЯ изцяло обективно, кумулативно съединените осъдителни искове, предявени от ищеца **М. М.**, роден на *** г. в гр. К. - Р. Г., немски гражданин, със служебен номер от НАП Варна ***, с поС.ен адрес ***, Г., чрез **адвокат С. Г.**, със съдебен адрес: *** **против** ответното дружество **„С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление : гр.Варна, ***, офис сграда „ *** “, представлявано от К. Д. Б., **със следните искания :**

1). Да бъде осъден ответника **„С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК *****, да **ЗАПЛАТИ** на ищеца **М. М.**, роден на *** г. в гр. К. - Р. Г., немски гражданин, със служебен номер от НАП Варна ***, с поС.ен адрес ***, Г., неизплатените **нетни трудови възнаграждения за периода от месец февруари 2021г.до м. юни 2022г. вкл. СУМАТА** от общо **41271,99 лв.** (четиридесет и една хиляди двеста седемдесет и един лева и деветдесет и девет стотинки) представляваща сбора от неплатените трудови възнаграждения в **нетен** размер : за м. февруари 2021г. 390,60 лева; за м. март 2021г. 976,50 лева; за м. април 2021г. 976,50 лева; за м. май 2021г. 976,50 лева; за м. юни 2021г. 976,50 лева; за м. юли 2021г.;976,50 лева; за м. август 2021г.: 976,50

лева; за м. септември 2021г. 976,50 лева; за м. октомври 2021г. 976,50 лева; за м. ноември 2021г. 982,36 лева; за м. декември 2021г. 982,36 лева; за м. януари 2022г. 982,36 лева; за м. февруари 2022г. 982,36 лева; за м. март 2022г. 7835,58 лева; за м. април 2022г. 7835,58 лева; за м. май 2022г. 7835,58 лева; за м. юни 2022г. 5583,60 лева, с падеж на всяко от задълженията 25-то число на месеца, следващ месеца за който се претендира трудово възнаграждение, на осн. чл.128, т.2 КТ ;

2). да бъде осъден **ответника „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК *****, да **ЗАПЛАТИ** на **ищеца М. М.**, роден на *** г. в гр. К. - Р. Г., немски гражданин, със служебен номер от НАП Варна ***, с поС.ен адрес ***, Г. , дължимото му **допълнително възнаграждение** в размер на **5%** от стойността на сключените договори с негово участие за продажба на софтуер (еднократни лицензионни такси и услуги) с клиенти, които не са свързани със С. К. Т. ЕООД съгласно чл. 5.2. от Трудовия договор, както следва:

а). по договор с „****“ на обща стойност 119.000 (сто и деветнадесет хиляди) евро - възнаграждение в размер на **СУМАТА от 5.950** (пет хиляди деветстотин и петдесет) **евро** с падеж на дължимо възнаграждение по б."а" - 22.06.2022г.;

б). по договор с „****“ на обща стойност 54.000 (петдесет и четири хиляди) евро - възнаграждение в размер на **СУМАТА от 2.700** (две хиляди и седемстотин) **евро** с падеж на дължимо възнаграждение по б."б" - 22.06.2022г., на осн. чл.128, т.2 КТ;

3). да бъде осъден **ответника „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК *****, да **ЗАПЛАТИ** на **ищеца М. М.**, роден на *** г. в гр. К. - Р. Г., немски гражданин, със служебен номер от НАП Варна ***, с поС.ен адрес ***, Г. , **разликата между уговореното и действително изплатеното му трудово възнаграждение** съгласно **чл. 5.1. от Трудовия договор** в размер на **СУМАТА от 1085** (хиляда и осемдесет и пет) **лева** на месец за **месеците от март 2021г. до февруари 2022г. включително** с падеж на всяко от задълженията за **месеците от м. 02.2021 г. до м. 02.2022 г. вкл. -25** - то число на месеца, следващ този за който се дължи, на осн. чл.128 , т.2 КТ;

4). да бъде осъден **ответника „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК *****, да **ЗАПЛАТИ** на **ищеца М. М.**, роден на *** г. в гр. К. - Р. Г., немски гражданин, със служебен номер от НАП Варна ***, с поС.ен адрес ***, Г. , дължимото му **допълнително нетно възнаграждение** в размер на **2.5%** от нетната печалба на работодателя (EBIDTA) за 2021 година, реализирана на годишна база, съгласно приетия от общото събрание годишен финансов отчет и баланс на дружеството на работодателя, съобразно чл.1.2. от Допълнително споразумение № 14/19.02.2021г. към Трудовия договор №62/17.11.2020г. - в размер на **СУМАТА от общо 10 425 лева** (десет хиляди четиристотин двадесет и пет лева) - нетно възнаграждение , на **основание чл.128 , т.2 КТ с падеж на задължението 30.09.2022 година**; на осн. чл.128 , т.2 КТ ;

5). да бъде осъден **ответника „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК *****, да **ЗАПЛАТИ** на ищеца **М. М.**, роден на *** г. в гр. К. - Р. Г., немски гражданин, със служебен номер от НАП Варна ***, с поС.ен адрес ***, Г. дължимото обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск, съгласно **чл.224 от КТ**:

а) за 2021 година - за 11 дни **СУМАТА** от **5 311,68 лева** (пет хиляди триста и единадесет лева и шестдесет и осем стотинки) с падеж на задължението по б."а". - 25.07.2022 година

б) за 2022 година - за 9 дни **СУМАТА** от **4 345,92 лева** (четири хиляди триста четиридесет и пет лева и деветдесет и две стотинки) с падеж по б."б". - 25.07.2022 година, на осн.чл.224 , ал.1 КТ ;

б). да бъде осъден **ответника „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК *****, да **ЗАПЛАТИ** на ищеца **М. М.**, роден на *** г. в гр. К. - Р. Г., немски гражданин, със служебен номер от НАП Варна ***, с поС.ен адрес ***, Г. , дължимото му допълнително възнаграждение в размер на **1.50%** от продажната цена на акциите на „С. К. Т.“ ЕАД, прехвърлени на приобретателя „***“ ЛТД, дружество вписано в регистъра за дружествата на *** и *** под номер ***, със седалище ***, **съгласно чл.1.3. от Допълнително споразумение № 14/19.02.2021г.** към Трудовия договор №62/17.11.2020г.- в размер на **СУМАТА** от общо **18 000 лв.**(осемнадесет хиляди лева) с падеж на задължението - 08.06.2022 година, на осн. чл.128 , т.2 КТ както и

и да бъде осъден **ответника „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК *****, да **ЗАПЛАТИ** на ищеца **М. М.** **законна лихва за забава** върху всяка от сумите *по т.1 до т.6* от петитума, считано от датите на **падежа** до датата на **завеждане** на исковата молба - **21.11.2022 г.**, както следва:

СУМАТА от **462,16 лв.** (четиристотин шестдесет и два лева и шестнадесет стотинки) - лихва върху трудовото възнаграждение за м. март 2022 г., за периода от 25.04.2022 г. до 21.11.2022г.;

СУМАТА от **396,45 лв.** (триста деветдесет и шест лева и четиридесет и пет стотинки) - лихва върху трудовото възнаграждение за м. април 2022 г., за периода от 25.05.2022 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от **328,55 лв.** (триста двадесет и осем лева и петдесет и пет стотинки) - лихва върху трудовото възнаграждение за м. май 2022 г., за периода от 25.06.2022 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от **173,61 лв.** (сто седемдесет и три лева и шестдесет и една стотинки) - лихва върху трудовото възнаграждение за м. юни 2022 г., за периода от 25.07.2022 г. до 21.11.2022г.;

СУМАТА от **65,85 лв.** (шестдесет и пет лева и осемдесет и пет стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. февруари 2021 г., за периода от 25.03.2021 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от **156,15 лв.** (сто петдесет и шест лева и петнадесет стотинки) - лихва

върху неизплатен остатък за м. март 2021 г., за периода от 25.04.2021 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 148,11 лв. (сто четиридесет и осем лева и единадесет стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. април 2021 г., за периода от 25.05.2021 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 139,62 лв. (сто тридесет и девет лева и шестдесет и две стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. май 2021 г., за периода от 25.06.2021 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 131,56 лв. (сто тридесет и един лева и петдесет и шест стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. юни 2021 г., за периода от 25.07.2021 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 123,15 лв. (сто двадесет и три лева и петнадесет стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. юли 2021 г., за периода от 25.08.2021 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 114,68 лв. (сто и четиринадесет лева и шестдесет и осем стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. август 2021 г., за периода от 25.09.2021 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 106,54 лв. (сто и шест лева и петдесет и четири стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. септември 2021 г., за периода от 25.10.2021 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 98,20 лв. (деветдесет и осем лева и двадесет стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. октомври 2021 г., за периода от 25.11.2021 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 90,01 лв. (деветдесет лева и една стотинка) - лихва върху неизплатен остатък за м. ноември 2021 г., за периода от 25.12.2021 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 82,13 лв. (осемдесет и два лева и тринадесет стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. декември 2021 г., за периода от 25.01.2022 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 73,67 лв. (седемдесет и три лева и шестдесет и седем стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. януари 2022 г., за периода от 25.02.2022 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 66,03 лв. (шестдесет и шест лева и три стотинки) - лихва върху неизплатен остатък за м. февруари 2022 г., за периода от 25.03.2022 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 494,58 лв. (четиристотин деветдесет и четири лева и петдесет и осем стотинки) - лихва върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 2 от петитума на исковата молба, б. а, за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 224,43 лв. (двеста двадесет и четири лева и четиридесет и три стотинки) - лихва върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 2 от петитума на исковата молба, б. б, за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 153,48 лв. (сто петдесет и три лева и четиридесет и осем стотинки) - лихва върху неизплатено допълнително нетно възнаграждение в размер на 2,5% от нетната печалба (EBIDTA), за периода от 30.09.2022 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 410,44 лв. (четиристотин и десет лева и четиридесет и четири стотинки) - лихва върху неизплатено обезщетение за неползван платен отпуск от 20 дни, за периода от 22.06.2022 г. до 21.11.2022 г.;

СУМАТА от 835,00 лв. (осемстотин тридесет и пет лева) - лихва върху неизплатено допълнително възнаграждение по т. 6 от петитума на исковата молба, за периода от 08.06.2022 г. до 21.11.2022 г. , на основание чл. 86 , ал.1 ЗЗД , като НЕОСНОВАТЕЛНИ И НЕДОКАЗАНИ .

ОСЪЖДА ищеца М. М., роден на *** г. в гр. К. - Р. Г., немски гражданин, със служебен номер от НАП Варна ***, с поС.ен адрес ***, **Г. ДА ЗАПЛАТИ на ответното дружество „С. К. Т.“ ЕАД, ЕИК ***,** със седалище и адрес на управление : гр.Варна, ***, офис сграда „ *** “, представлявано от К. Д. Б., **СУМАТА от общо 8 400,00 лв. (осем хиляди и четиристотин лева) - представляваща сторените от ответното дружество съдебно-деловодни разноси за заплатен адвокатски хонорар пред настоящата инстанция , на основание чл. 78, ал.3 ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните с Въззивна жалба пред Окръжен съд Варна в двуседмичен срок, считано от получаване на преписа.

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните чрез процесуалните ѝм представители.

Съдия при Районен съд – Варна: _____